

TÜM SOSYAL-SEN

ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK BAKANLIĞI ÇALIŞANLARI SENDİKASI

HABER BÜLTENİ

YIL: 1997

SAHI: 2

TÜM SOSYAL - SEN

TÜM ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK

ÇALIŞANLARI SENDİKASI

HABER BÜLTENİ

Yıl: 1997 Sayı: 2

Sahibi

TÜM SOSYAL - SEN

Adına

GENEL BAŞKAN

L. Nilgün AKLAR

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
GENEL BASIN VE HALKLA İLİŞKİLER
SEKRETERİ
Dilfiraz KOÇHAN

YAYIN KURULU

L. Nilgün AKLAR

Dilfiraz KOÇHAN

Yaşar YÜCEL

Tuncer TEKİN

Hayri DUMAN

Yazışma Adresi:

Süleyman Sırrı Sk. 2/14

Sıhhiye-ANKARA

Tel/Fax: (0.312) 435 57 54

Teknik Hazırlık ve Baskı

Kardelen Ofset

Sağlık Sok. 19/A

Tel: - 432 13 78 - 432 23 78

Faks: 435 37 90

İmzalı Yazıların Sorumluluğu

Yazarlarına Aittir.

Kış bahara dö

İşbirakarak alanlara çıkan onbinlerce emekçi, "Bu kış zor geçecek yanıt verdi. Pek çok işkolunda bayat dururken, onbinler de sokak

Emekçiler ve Barış Konferansı'nda konuşan KESK Ge Türkiye'yi sevmek bar

Kamu emekçilerinin eylemi nedeniyle gün be

Genel grev p

YENİ DÜNYA EMEK İLE KURULACAK

Emek

Emekli ve memurlara

ek zam verilmeli

Tüm Sosyal-Sen Kocaeli Şube Başkanı Aziz Özcan, geniş halk kesimleri ve sivil toplum örgütlerinin desteği ile kurulan ANASOL-D Hükümeti'nin emekli ve memurlara en kısa sürede ek zam vermeleri gerektiğini söyledi.

Asgari geçim standartları'nın 100 milyon liraya dayandığı günümüzde kamu çalışanları ve emeklilerin 30-40 milyon lira ile geçimlerinin insafsızlık örneği olduğunu ileri süren Tüm Sosyal-Sen Kocaeli Şube Başkanı Aziz Özcan, "Çalışanların ortalama olarak zorunlu tasarruf kesintilerinin toplamı 150 milyon lira parası var. Bunun ana parası 50 milyon liradır, 100 milyon lirası ise faizlerdir. Bakan Güneş Tamer, faizleri ödeyemeyen emekçileri söylüyor. Yani her emekçi 100 milyon lirasını gasp ediyor. Ana parayı ise 6 taksitle bölerek ödeyemelerini belirtiyor. Emekçi mağdur ediyor" diye konuştu. Tüm Sosyal-Sen Kocaeli Şube Başkanı Aziz Özcan, kıs...

sözlerine ekleyerek, "8 yıllık kesintisiz eğitime toplanan paraların halka dönmemesi sağlamak gerek. Ayrıca okul idarecileri okulun onarım ve bakım için aldıkları zorunlu bakişlerden vazgeçmelidir. İl ve İlçe Milli Eğitim Müdürlükleri'nin okul ihtiyatlarını

tespit ettirip ihtiyacı olan okullara ödenecekleri verimlerini sağlamları gerekiyor. Diğer sendikacı arkadaşlarımız da bizlerin yanında. İleriki günlerde onlar da bizler gibi açıklamaları bulunarak, 55 Hükümeti zam konusunda uyardıklarını dedi.

Hükümetin yaptığı kesimin mağdur oldu Sen yöneticileri, "Asgari geçim standartları'nın 100 milyon liraya dayandığı günümüzde kamu çalışanları ve emeklilerin 30-40 milyon lirası ile geçimlerinin insafsızlık örneği olduğunu ileri süren Tüm Sosyal-Sen Kocaeli Şube Başkanı Aziz Özcan, kıs...

Cumhuriyet

Muş'taki sendikalar polis tarafından iki kez basıldı. Yöneticiler t

Sendikacılara bas

Muş'taki kamu emekçileri

KESK başkanlığında bir heyetin Muş'a gönderilmesi kararlaştırırken, KESK ve bağlı sendikalar baskını kanayan yazılı açıklamaları Başkan ve İşçiler Bakam'na gönderdiler.

Önceki gün saat 11.00 sıralarında Muş'ta bulunan Eğitim-Sen, SES, Haber-Sen, Yargı-Sen, Tüm Halk-Sen, Enerji-Yapı-Yol-Sen ve Tüm Sosyal-Sen'e aynı saatlerde baskın düzenleyerek Muş Demekler Masası'na bağlı polisler sendikalarda üç saat karambol kurduktan sonra Eğitim-Sen Şube Başkanı Caner Bayсал ve Şube Sekreteri Mehmet İpek, SES Şube Başkanı Sedat Akman, Yargı-Sen Şube Başkanı Necmettin Aştan, Enerji-Yapı-Yol-Sen Şube Başkanı Zülküf Yıldırım'ı bir bir ge

kendilerine gözdagi verilmek istendiğini belirttik, haki ve meşru sendikali münafaklarınca öden veremeyceklerini söylediler. Sendikacılar, baskın düzenleyen polislerin "adut makbuzları yasadışıdır, niye topluyorsunuz" dediklerinde de aynıca öksük ettiler.

KESK Genel Sekreteri Feyyaz Özüçü, baskının tam bir hakuk dışılık olduğunu belirttik, bu işin peşini bırakmayacaklarını belirtil. Özüçü, duruma yerinde gitmemek üzere KESK İssan Halkları Sekreteri Tayfun İşçi Başkanlığı'nda Eğitim-Sen, Enerji-Yapı-Yol-Sen ve SES'ten birer yöneticinin yer alacağı bir heyetin Muş'a göndericini açıkladı. Özüçü, bu heyetin hazırlayacakları rapor doğrultusunda, as

son bir yıl içinde sendikal çalışmalarda önemli gelişmeler sağlayan Muş'taki kamu emekçilerine baskınlar da arsa. Sendikali şubeleri polis bas

DISK, Türk-İş, Hak-İş ve KESK, hükümetin hazırladığı ekonomik pakete tepki gösterdi

'Kemer sıkılmak istemiyoruz'

...Medya Sendikalar kezi hazırlarken toplumsal kesim öni söyledi. Budak, Eskişehir'de

Merhaba

"Çocuklar dünya karşısında yenik büyüyordu. Babalarından başka doğru bilmeden yaşlanıyordu erkekler. Çarşılar evleri çoktan teslim almıştı. Kızlar şarkısını kimseye söylemiyordu. Sokaklardan esen güneş değil, geri çekilme duygusuydu. Annelerin sütünde ışık yoktu. Kaba adamların kalın sesi örtmüştü ülkeyi. Güzellik insanların gelecek düşlerinden çoktan çıkmıştı. Kimse-nin ortak türküsü yoktu ve kimse türküsünü bir başına söyleyemiyordu. Bir yere gitmeden, gelecek birisini bekliyordu herkes. Koro halinde susuluyordu ve yalnızca yüksek sesle konuşanlara inanır olmuştu insanlar. İncelik yalnızlığa dönüşe dönüş bitmişti. Şiddetin coğrafyasında elbette gökyüzü bir lükstü ve ancak yağmur yağınca anımsanıyordu. Gittiği en büyük uzaklık evinden işi olanlara, ne aşk, ne özgürlük, ne barış anlatılabiliirdi."

Bu sefer ki yazıma 17 Eylül 1997 tarihli Ülke-de Gündem Gazetesi'nde yayımlanan Sn. Şükrü ER-BAS'ın "Seni Korumak İçin" başlıklı köşe yazısının içindeki bir paragrafı başlamak istedim.

Bu paragrafın anlatmak istediklerini yorumlamaya kalkarsak sanırım güzelliğini bozmuş olurum diyorum ve 1 Eylül Dünya Barış Günü nedeniyle yaşanan olumsuzluklarla devam etmek istiyorum yazıma.

Amacı ve talebi barış olan bir girişimin uluslararası temalarla engellenmeye çalışılması, engelleyenler açısından sözde başarı ile sonuçlanmış gibi gözükse de barışa yeniden ve yeniden vurulmuş bir darbe olmuştur. Buna rağmen

men otobüslerle giderken ya da dönerken uğradıkları her yerde sevgi ile karşılanan ve kucaklanan barış elçilerini, barışseverleri ve savunucularını bu yazımla bir kez daha selamlamak istiyorum ve diyorum ki, savaşız ve sömürsüz bir dünyada anaların artık ağlamadığı, doğanın tahrip edilmediği, insanların yerinden yurdundan edilmediği, faili meçhul cinayetlerin işlenmediği, işkence ve tecavüzlerin olmadığı günler artık bizlerin olsun diyor, bunun yaratılmasının da biz emekçilerin mücadelesi ve çabası ile gerçekleşebileceğine inanıyorum.

Ancak, yaşadığımız dönem; siyasal islamın önünü kesmek ve 8 yıllık temel zorunlu ve kesintisiz eğitimi yerleştirmek amacıyla işbaşına gelen 55. Hükümetin gelir gelmez yapmış olduğu zamların emekçileri bir kez daha ezdiği, yetmiyormuş gibi, yıllardır zorunlu tasarruf adı altında el koydukları paralarımızın nemalarının ödenmeyeceğinin ve anaparalarının ise taksitlerle ödeneceğinin - tıpkı MEYAK gibi -, özelleştirmenin hızlandırılacağına açıklandığı bir dönemdir.

Bunun yanı sıra; göz boyamak için tutuklanan ve daha sonra serbest bırakılan çete elebaşlarının davul zurna ile karşılandığı, dokunulmazlıkların kaldırılmasının ertelendiği ve son günlerde yaşanan firar olayları ile çetelerin hala işbaşında olduğunun gözleendiği, ancak laikliğin korunması gibi toplumda yaratılan duyarlılıkla, diğer olumsuzluklara karşı muhalefetin önlenmeye çalışıldığı bir dönemdir. Yine yaşadığımız öyle bir dönem ki çeteler, gazeteci katilleri serbest bırakılırken, barış di-

L. Nilgün AKLAR
Tüm Sosyal-Sen Genel Başkanı

gılanıyor.

Yıllardır şeriatı besleyen, barındıran ya da gericiliğe prim veren, destekleyen siyasi iktidarlar, bugün hiç katkıda bulunmamış gibi, kendi yarattıkları düşmanla mücadele ediyormuş gibi yaparak, toplumumuzu yanıltmaya çalışıyorlar. 12 Eylül sonrası öğretmenlerin örgütlerini kapatıp, onları cezaevlerine göndererek gericile-re bilinçsizce destek verenler, bugün asker gölgesinde 8 yıllık eğitimi kahramanca savunuyorlar. Ancak sorun sadece eğitimin süresi değil, sorun eğitim anlayışının ve niteliğinin değiştirilmesidir. Parasız, bilimsel, özgür, demokratik ve ana dilde eğitim taleplerinin yerine getirilmesidir.

Yine esas amacı bağımsız sınıf hareketinin önüne set çekmek, mücadelemizi mevcut sistem sınırları içine koyarak, mevcut ekonomik ve sosyal krizi sendikaların desteğinde aşmak için kurulan ESK (Ekonomik Sosyal Konsey)'in gerçek yüzünün teşhir edilmesi gerekmektedir. ESK mutfağında pişen pastanın halka, emekçiye sendikalar aracılığı ile sunulması ve beğendirilmesi anlamına gelecek böylesi bir oluşumda, emekten yana olduğunu söyleyerek yer alan emek örgütleri ve yer almayan diğer emek örgütleri ile biraraya gelerek alternatif bir platform oluşturmak gerekmektedir.

8 yıllık eğitim ve ESK derken, sessizce hazırlanan yeni personel rejimini içeren taslak çalışmaları devam etmekte, amacının çalışanları bölmek, sınıf bilincini yok etmek, çalışanların büyük bir kısmını sendikasıylaştırmak olduğunu bildiğimiz bu taslağın yasallaşması durumunda siyasi iktidarların kendi yandaşlarına kadro ayırmasının kolaylaştığı, ücretler arasında korkunç uçurumların yaratıldığı, hali hazırda kullandığımız hakların bile yok edildiği, sınırlandırıldığı, toplu sözleşme ve grev hakkının kullanılması durumunda işgüvencesinin tamamen kaldırıldığı gibi pek çok hakkımızın gaspedildiğini görmek gerekiyor. Nitekim, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın hazırladığı sendikal haklarımızı düzenlediği ileri sürülen yasal düzenlemelerin bilerek geciktirilmesi de, yukarıda sözünü ettiğim taslağın öncelikle yasallaşmasına olanak vermek olduğundan hiç kuşku yoktur. Çözümü grevli toplu sözleşmeli sendikal haklarımızı içeren bir yasanın çıkması konusunda sesimizi yükseltmekte, gerçek çözümün de "Ortak Ça-

lışanlar Yasası'nın yeniden gündeme getirilmesinde görüyorum.

Değerli arkadaşlarım, işte yine 1998 bütçe hazırlıkları başladı (*). Şimdiden bu bütçenin de 1997 bütçesinden farklı olmadığını görüyoruz. "Savaş ve rant bütçesi" adını koymak zor olmasa gerek. YPK toplantısında açıklanan rakamlara bakıldığında tamamen çalışanların sırtına yüklenecek, kemerlerin çok daha fazla sıkılacağı bir acı reçete ile karşı karşıya olduğumuz bir gerçektir. "Halkın canı yanacak" diyen Başbakan YILMAZ, yatırımların azaltılacağını, hemen hemen bütçenin 1/3'ünün dış ve iç borç faizlerine gideceğini söyleyerek, 1998'in rantıye yılı olacağını şimdiden vurgulamıştır.

Bu nedenle Kasım - Aralık döneminde, daha iyi yaşam koşullarını yaratmak için KESK'in taraf olarak kabul edilmesi ve somut ücret talebimizin haykırıldığı güçlü ve hak alıcı bir eylemin gerekliliği artık yadsınmaz. 20 Aralıklara, 17 - 18 Haziranlara, 14 Aralıklara imza atan kamu emekçileri 1997 Aralığında da güçlü bir biçimde alanlara çıkmalı ve o alanları zaptetmelidir.

Yazımı noktalamadan önce, Genel Merkez olarak 3. Olağan Genel Kurulumuzdan aldığımız yetkiyle birleşme görüşmeleri yaptığımız KESK'in 1996 yılında belirlediği 10. işkolunda örgütlü bulunan sendikalarla komisyon düzeyinde çalışmalarımızın devam ettiğini yazmakta yarar görüyorum. Sermayenin, işverenin uluslararası düzeyde örgütlendiği, küreselleşmeden bahse derken, blokladığı bir dönemde; emeğin ulusal ve uluslararası örgütlenmesinin tartışılması gerekirken, hala hangi işkolundayızın ısrarlı bir biçimde sürdürülmesi, sektör ile işkolu kavramının anlaşılammış olması, sosyal güvenlik sektörü ile sosyal güvenlik işkolu gibi ya da istihdam sektörü dolayısıyla istihdam işkolu gibi bizleri kısırtışmalara ve bölünmelere sürükleyecek yanıltmacı söylemler kaygı vericidir. Gene devletin dayatmasına gerek kalmadan gerek nicelik, gerekse nitelik anlamında güçlenmemizi, bloklanan sermaye karşısında daha güçlü kalabilmemizi sağlayacak birleşmeleri gerçekleştirmemizin tarihsel bir görev ve aynı zamanda sorumluluk olduğunu düşünüyorum. Niyetimiz budur, yönetimimiz de bu çerçevede doğrudur diyerek yazımı tamamlıyor, bir dahaki sefere buluşmak üzere saygı ve sevgilerimi sunuyorum.

(*)- Bu metin 1998 Bütçe kalemleri açıklanmadan önce yazılmıştır.

- Sendikamızın Genel Kurulu'nun Şubat / 1988'de yapılması kararı daha sonra alınmıştır.

BARIŞ

Munise MESTAN

Tüm Sosyal - Sen
Bursa Şube Başkanı

1 Eylül Dünya Barış Günü'nü kutladık.

Barış çok büyük bir anlam ifade ediyor...Düşününce insanın içini derin bir mutluluk kaplıyor...Hepimiz onu arzuluyoruz...Tutku halinde...Ancak kolay bir şey değil...Yakalayabilmek için öncelikle kişinin kendisi ile barışık olması gerekiyor...Beyinlerimizin ve buna paralel bizlerin ne kadar demokrat? ne kadar hoşgörülü? ne kadar insancıl... olduğumuzu sorgulamamız gerekiyor. Barışın bütünlüğü de buradan gelmekte. Bir şey olarak bizler kafamızda bu sözcüğe anlam verip şekillendirmemiz olanaksızdır.

Toplumsal olarak barıştan söz edebilmek için ise, o toplumda demokrasinin kurum ve kuralları ile işlemesine bakılması gerekmektedir. Günümüzde her kişi toplumsal barışı sağlayabilmek için özellikle demokrasiden sıkça söz edilmektedir. Özellikle ülkemizin de içinde bulunduğu az gelişmiş ülkeler Anayasalarında devlet rejimi olarak cumhuriyeti ve parlamenter sistem olarak da demokrasiyi seçtiklerini belirtirler de, bunu hayata geçiremedikleri görülmektedir. Ülkemizin de içinde yer aldığı bu ülkelerde ekonomik olarak geri kalmışlığın, dışarıya bağımlı bir ekonomik yapı içinde ekonominin, ağır, aksak ve bozuk işleyişi sonucunda toplu-

mu oluşturan kesimler arasında ekonomik ve sosyal bir çatışma sözkonusudur. Toplumda yer alan kesimlere ülkenin Gayri Safi Milli Hasılasından yeterince pay aktarılmaması sonucunda toplumda var olan gelir dağılımı bozulmakta ve

bozulan gelir dağılımı toplumsal çatışmaya dönüşmektedir. Demokrasinin tüm kurum ve kurallarıyla işlemediği bu ülkelerde sözde toplumsal barışı sağlamak adına toplum üzerinde devletin tahakküm oluşturma çabaları ise, toplumsal barışın sosyal yönünü bozmaktadır. Ülkemizde de bariz olarak görülen bu tahakküm oluşturma girişimi cumhuriyetin ilk yıllarına kadar uzanmaktadır. Cumhuriyetin ilk kurulduğu yıllarda oluşturulan resmi ideoloji, çoğulcu parlamenter sisteme geçildiğinde de bu

ideoloji topluma benimsetilememiş, topluma karşı baskı unsuru olarak kullanılmıştır. Bu baskı sonucu bireyler arasında kimliksel, dinsel, ırksal ve ulusal bazda çatışmalar oluşmuş ve oluşmaktadır. Devlet toplumsal çatışmaları azaltacak karar ve uygulamalar açısından zaafa düşmekte, bu zaaf zaman zaman yeni çatışmaların doğmasına, çatışmalarla beslenen çelişkilerin güçlenmesine neden olmaktadır. Bu yüzden bir çok toplumsal kesimle devletin arası açıktır ve kendisinden beklenen adaleti toplumsal kesimlere eşit ölçüde dağıtamamaktadır. Ayrıca devlet adına karar alanlar, devletle toplumun değerleri arasında farklılaşma meydana getirmekte, bu farklılaşma devletle toplum arasındaki ilişkiyi olumsuz etkilemektedir.

Toplumda var olan düşünceler kendini ifade edememiş, düşünmekten korkan, düşündüğünü ifade edemeyen bir toplum... Ekonomik ve sosyal açıdan bastırılmış, susturulmuş bir toplum... Demokrasiye yönetenler ve yönetilenler anlamının yüklendiği bir toplum... Böyle bir toplumda barışın, o geniş anlamını düşünüyorum...Onu özlüyorum...İnsanlarımızı, birbirimizi çok fazla sevmemiz gerektiğine inancım artıyor...

SENDİKAL MÜCADELE

Dilfiraz KOÇHAN

Tüm Sosyal-Sen
Genel Basın - Yayın Sekrt.

Ülkemizde 12 Eylül darbesi ile birlikte, emekçilerin üzerinde her türlü baskı uygulanarak toplumsal muhalefet eritilerek, antidemokratik bir ortam yaratılmıştır. Gerek ekonomik, gerekse siyasal ve sosyal özellikleri ile toplumsal yaşam tarzı alt üst edilmiştir. Toplum üzerinde büyük etkisi olan medyanın tek yönlü kullanımı ile, sancılı bir değişim yaşayan toplumda çarpık bir bilinç oluşturulmuş, toplumu birinci derecede ilgilendiren sorunlar, egemen sınıfların çıkarları doğrultusunda tek yanlı olarak sunulmaya, çözümlerde bu sunuşun içerisinde aranmaya başlanmıştır. Bu uygulamalar sonucu toplum, apolitik bir konuma getirilip en doğal insan haklarına dahi sahip çıkmaz hale getirilmiştir.

Bu yüzden sendikal mücadelenin içerisinde olan tüm kamu çalışanları, buldukları dönemin önceden bilincinde olmalı ve çalışmalarına daha kararlı bir biçimde devam etmeli. Sendikamıza doğru perspektif kazandırmak ve demokrasi ilişkileri içerisinde çoğulcu bir yaşam tarzını bugünden kurabilmenin olanaklarını yaratmak için mücadele etmelidir.

Gelinen süreçte, kamu çalışanları hareketinde önemli bir duraklama ve tıkanma sorunu yaşanmıştır. Bu sorun kamu çalışanları kitlesindeki yaygın beklentilerin aksine somut kazanımların elde edilememesi, üstelik devletin emekçiler üzerindeki saldırılarının giderek artarak sürmesi, kamu emekçilerini süreci artık, yeni yöntemlerle, yeni örgütsel ve kurumsal araçlarla sürdürülmesi gerektiği konusunda da genel bir arayış içine soktu. Sendikal birliğin sağlanabilmesi, sendikaların örgütlendikleri yerlerdeki sorunlara tek başına

karşıkoyuşlarının bir kazanım getirememesi, sendikalarımız arası ilişki, iletişim ve işbirliğini daha kurallı, ilkeli ve kurumsal bir yapıya dönüştürmek amacıyla Konfederasyonumuz kurulmaya çalışılmıştır.

Ancak Konfederasyonun kuruluş sürecinde ve sonrasında yaşananlar siyasal grupların talepleri doğrultusunda şekillenecek tüzük ve yönetim kurulu ile mücadeleye çok da ivme kazandıracak durumda olamayacağı kaygısını yaygınlaştırmıştır.

Bugünkü oluşumda, çalışanların temsili yerine, politik grupların temsiline dönüşen göstermelik seçimlerde, bir politik grubun yandaşlarının ağırlıklı oranda konfederasyon delege sayısı elde ettiğini biliyoruz. Bunun yansıması olarak da tabanın söz ve karar sahibi olması, söylemden öteye gidememekte, önceleri eleştirilen KÇSKK gibi alınan kararlar deklare edilmektedir. Oysa sendikal birliğin sağlanabilmesi için il meclislerinin oluşturulması, temsilcilerin tabandan taşıdıkları sorunların ortaklaştırılarak, toplumsal muhalefetin yaratılmasının, fiili toplu sözleşme sürecinin hayata geçirilmesinin koşullarını aynı zamanda kamu çalışanları sendikal hareketinin demokrasi mücadelesi ile daha gelişkin ilişkiler kurma sürecidir. Kamu çalışanları sendikal hareketi yalnızca işveren devlet karşısın-

da sendikal hakların kazanılması talebini değil, aynı zamanda egemen sınıfların siyasal toplumsal politikaları karşısında emekçilerin demokratik inisiyatiflerinden birini oluşturmaktır. Fiili toplu sözleşme mücadelesinde hakların kazanılması, kalıcılaşması ise ancak ülkemizde güçlü bir demokrasi, barış ve özgürlük cephesinin yaratılması ile mümkündür.

7 Haziran 1997'de il Temsilcilerimizle yapılan toplantı

PERSONEL REJİMİ REFORMU TASLAĞI

Aslı Ayar DÖNMEZ

Tüm Sosyal-Sen
İzmir Şube Başkanı

Devlet yeniden yapılanma politikalarının bir parçası olarak personel rejiminde reform yapılacağını açıklayarak tüm alanlarda olduğu gibi devletin küçülmesini sağlamaya çalışmaktadır. Kamu alanından çekilmeyi düşünen devlet gerekçe olarak kamu kuruluşlarının devletin üzerinde bir kambur olduğunu, buralara fazla kaynak aktarımının olduğunu altını çizerek, devletin küçültülmesi politikalarına zemin hazırlamaktadır. Gelineen noktada kamuya ayrılan kaynakların hiç de o kadar fazla olmadığı aşikardır. Ülkemizde yaşanan iç savaş nedeniyle kaynakların büyük bir bölümünün buralara aktarılması ve savaşın bitmesine yönelik bir girişimin yapılması gibi nedenlerle kamu kurumlarına aktarılan kaynakların kısıtlanmasına ve devletin buralardan çekilmek için yeni politikalar arayışı içine girmesine neden olmaktadır.

Personel Rejimi Reformu Taslağı diye hazırlanan ve çalışanların haklarının daha da daraltıldığı bu taslakta devletin sosyal devlet olmaktan doğan yükümlülüklerinden kurtulması hedeflenmektedir. Bu devletin küçültülmesi yaklaşımının bir gereği olarak hazırlanan bir senaryodur.

TASLAKTA; Devlet asgari gelir düzeyini garanti eden bir sosyal güvenlik hizmeti sağlayacak ve ilave sosyal güvenlik hizmetlerinin özel sigorta programlarıyla karşılanması sağlanacaktır.

-Özel sağlık ve özel emeklilik sigortası teşvik edilecektir.

-Sağlık hizmetlerinde gerçek maliyetlere dayalı fiyatlandırmaya gidilecek.

-Sosyal güvenlik kurumlarınca sağlanan sağlık hizmetleri satınalma yoluyla temin edilecektir gibi ibareler dikkat çekicidir.

Taslağın 1. maddesinde "Memurlar ve kamu görevlilerinin aylık ücret ve ödenekleri ile diğer mali ve sosyal hak ve yardımları ayrı bir kanunla düzenlenir." ibaresi yer almaktadır. Bunun anlamı, yıllardır baskı ve engellemelere rağmen sürdürmüş olduğumuz mücadelemizin ve toplu sözleşme hakkımızın yok sayılmaya çalışılmasıdır. Bu ne-

denle toplu sözleşme hakkını yok sayan bir yaklaşımla düzenlenen taslağın kabul edilmesi sözkonusu olamaz.

Taslak içinde biçimlendirilen memur-kamu çalışanı ayırımında memurlar sendikal örgütlenmenin dışında tutulmakla, bu hakkı yalnızca kamu çalışanlarına tanımaktadır. Anayasa'nın 53. maddesi "Kamu görevlilerinin" sendika kurabileceklerini belirtmektedir. Oysa taslakta kamu görevlileri başlığı altında yer alan kesim içinde yalnızca kamu çalışanlarının sendika kurabileceklerini belirtmektedir.

Bu madde kamu görevlilerinin anayasa tarafından güvence altına alınan sendika hakkını kısıtlamaktadır. Kamuya hizmet eden çalışanların memur- kamu çalışanı-sözleşmeli personel ayırımı yapılmaksızın hepsinin kamu çalışanları olarak değerlendirilmesi ve bu ayırmadan kaçınılması gerekmektedir.

Hükümetin hazırladığı yasa taslağı önceki hükümetlerin hazırladığı yasa taslağından farklı hazırlanmamıştır. Bu taslak kamu emekçilerinin 8 yıllık sendikal mücadelede elde ettiği kazanımlarını yok saymakta, bugünkü bulunduğu noktadan daha geriye götürmeyi hedeflemektedir.

Grevli-toplu sözleşmeli bir sendika hakkının koşulsuz olarak yasa tasarısında bulunması gerekmektedir. Tüm çalışanlar için aynı sendikal hak ve özgürlüklerin koşulsuz olarak güvence altına alınması ve böyle bir yasal düzenlemenin bizlerle karşılıklı olarak oluşturulması gerekmektedir.

Devletin sosyal devlet olmaktan doğan yükümlülüklerinden kurtulması için, yıllardır verdiğimiz mücadelemizin ve toplu sözleşme hakkımızın yok sayılmaya çalışılmasına seyirci kalmayacağız. HAK VERİLMEZ ALINIR sözünden hareketle toplu sözleşme hakkımızı kullanmamız için tüm çalışanları mücadeleye davet ediyorum.

Biz kararlıyız; (sendika hakkımızı) grevli-toplu sözleşmeli hakkımızı yok saymaya çalışan bir Personel Rejimi Reformu Taslağı adı altında hazırlanan yasa taslağını kabul etmiyoruz. Yapılacak yasal düzenlemenin bizlerle karşılıklı olarak oluşturulması gerekmektedir.

İnançlıyız ve bu mücadelede yanyanayız.

SINIFA SALDIRININ BİR BAŞKA ARACI TOPLUMSAL UZLAŞMA YA DA EKONOMİK SOSYAL KONSEY

Hüseyin ÇAĞLAR

Tüm Sosyal-Sen Yönetim Kurulu Üyesi

İlkemizde ne zaman ekonomik ve sosyal kriz derinleşirse, sermayenin değişen politikaları için toplumsal destek gerekliliği ortaya çıksa "milli mutabakat", "toplumsal uzlaşma" kavramları ortalığı kaplamaktadır. Yine "Ekonomik ve Sosyal Konsey" de toplumsal uzlaşmanın bir biçimi ve "istikrar"ın güvencesi olarak son yıllarda sık sık siyasal iktidarlar tarafından gündeme getirilmektedir.

Ekonomik ve Sosyal Konsey gibi kurumlar dünyada ve ülkemizde daha önce denenmiş ve sonuçları bilinen yapılardır. Yaşanılan süreç bu yapıların uzun vadede sınıfın aleyhine işlediğini ortaya koymaktadır.

Özellikle II. Dünya Savaşı sonrasında Avrupa'nın bir çok ülkesinde gündeme getirilen "toplumsal uzlaşma" girişimleri, savaş sonrasında yıkılan ekonomilerin birlikte inani ve toplumsal refahın paylaşılmasını öngören sosyal devlet politikaları çerçevesinde uzun yıllar uygulanmıştır. 70'li yıllara kadar süren bu konsensüs bizim gibi ülkelere göre daha yüksek kapitalist ülkelerde emek güçleri açısından olumlu işlevler üstlendiği söylenebilir de, sendikaların sistemin birer parçası haline gelmelerine yol açtı.

Egemenleri Ekonomik Sosyal Konsey tarzı örgütlenmelerin yaratılmasına iten diğer bir neden II. Dünya Savaşı boyunca Avrupa işçi sınıfı ve sosyalist hareketlerin elde ettiği prestijdir. Bir toplumsal devrime dönüşme korkusudur. Egemenler "toplumsal uzlaşma"yı devrimci bir gelişmeyi önlemek için kullandılar. Bu konuda başarılı oldular.

Ancak 1980'li yıllarda yaşanan gelişmeler ve sermayenin yeni-sağcı politikaları işçi sınıfına ve kazanımlarına yönelik kapsamlı bir saldırının başlamasıyla birlikte "toplumsal uzlaşma" kavramı önemini yitirdi ve Ekonomik Sosyal Konsey gibi yapılanmalar dağıldı.

Avrupa'da bu şekilde gelişen ve yaşanan toplumsal uzlaşma mantığı bizim gibi ülkelerde farklı işlemektedir. "Toplumsal uzlaşma" kavramı ülkemizde esas olarak açık faşist dönemlerde ve bu dönemlerin hemen öncesine denk gelen günlerde kamuoyunun gündemine teknelci sermaye sözcüklerince sokulmuştur. Uygulamada "toplumsal uzlaşma" işçi sınıfı örgütlerinin etkisini kırmayı ve teknelci sermayenin ekonomik programlarının herhangi bir direnişle karşılaşmadan yürürlüğe sokulmasını amaçlamaktadır. Bazı koşullar altında yürürlüğe sokulan toplumsal uzlaşma rejimleri ikili bir etkide bulunmuştur.

Sendikacılar, devletin himayesine sığınarak toplumsal statülerini korumuşlar, buna karşılık işçi sınıfının direnme gücü ve kapasitesi tümüyle etkisizleştirilmiştir.

Bugün önerilmekte olan "toplumsal uzlaşma" da aynı temele dayanmaktadır. Önerilen işçi sınıfının ve emekçilerin 12 Eylül politikalarından doğan ekonomik ve sosyal kayıplarının telafisi ve çalışanların sorunlarının çözümü için bir toplumsal uzlaşma önerisi değildir. Yapılmak istenen ülke menfaatleri, birlik, beraberlik adına sermayenin yeni saldırı politikalarına meşruluk kazandırmak ve ağır aksakta olsa mevcut olan toplu pazarlık sistemini ortadan kaldırmaktır. Sermaye gruplarının yıllardır ısrarla savundukları Ekonomik Sosyal Konsey'e ilişkin açıklamaları bu amaçları ortaya koymaktadır.

Sermaye gruplarınınca yapılan açıklamalarda Ekonomik Sosyal Konsey'in amacı ve içeriği "öncelikle Türk sanayisini ayakta tutmak"

biçiminde ortaya konuluyor, hemen arkasından bu konseyin hedefleri ve aşamaları şöyle açıklanıyordu.

"İşçi-işveren ilişkileri kurumlaşmalı öncelikle sosyal güvenlik, fonlar, vergi sorunu, istihdamın artırılması gibi müşterek sorunlar çözümlenmeli, ikinci aşamada, yasal düzenlemeler ve toplu iş sözleşmesi düzeni ele alınmalı şu aşamada ise ücret zamları sosyal haklar ve iş değerlendirmeye gündeme getirilmeli."

1992 yılında gündeme gelen Ekonomik Sosyal Konsey için yapılan bu açıklamalar 25 Ağustos'ta Mesut YILMAZ başkanlığında yapılan Ekonomik ve Sosyal Konsey toplantısında yapılan amaç ve içeriğe yönelik açıklamalarla aynı paralelliktedir.

Her ne kadar Mesut YILMAZ imzalı genelgede Ekonomik Sosyal Konsey'in amacı "ülke ekonomisinin istikrarlı ve etkin bir biçimde yönetilebilmesi ve sosyal hayatın geliştirilebilmesi için, toplumun çeşitli kesimlerinin temsilcilerini bir araya getirerek, devlet, işçi ve işveren ilişkilerini sağlıklı bir şekilde yürütmesine katkıda bulunmak, geniş bir diyalog ortamının yaratılarak, hak ve menfaatlerin, ülke menfaatlerini gözeterek, uzlaşmacı bir anlayışla, birlik, katılım, menfaatlerin korunması gibi kavramlardan kastedilen sermayenin ihtiyaçlarına uygun politikaların uygulanmasıdır. Bu politikaların işçi sendikalarına kabul ettirilmesidir.

Mesut YILMAZ tarafından bir genelgeyle oluşturulan ve ilk toplantısı 25 Ağustos'ta yapılan Ekonomik ve Sosyal Konsey'e biçilen rol yalnızca işçi sınıfına dönük ekonomik ve sosyal saldırılara uygun bir zemin hazırlamakla sınırlı olmayıp, toplumsal muhalefeti düzenin temel politikalarına yedeklemek amacı gütmektedir. Daha doğrusu Refah-Yol Hükümeti'ne karşı oluşturulan, şeriata karşı sözde laiklik ek-seninde, MGK'nın ve Genelkurmay'ın politikalarının sözcülüğüne soyunan işçi ve işveren konfederasyonlarının oluşturduğu yasal konsensüsün sürekliliğini de hedeflemektedir.

Diğer yandan Ekonomik ve Sosyal Konsey'in oluşumu bile bu kurumda çalışanların sorunlarının dinlenmeyeceğini ve çözümlenmeyeceğini ortaya koymaktadır. Adeta mini bir bakanlar kurulu görünümündeki bugünkü oluşumda hükümetten 10 bakan yer almaktadır. 21 kişilik konseyin bir üyesi DTP'den, 6 üyesi işveren temsilcilerinden oluşurken, işçi sendikaları ise 4 kişi ile temsil edilmektedir. Başta kamu çalışanları sendikaları olmak üzere (her ne kadar KESK Genel Kurulu'nda oluşturulabilecek böyle bir konseye katılmama kararı almış olsa da), TMMOB, TTB, Baro vb. sendika ve meslek odalarının konseye çağrılmaması, hükümetin katılım konusundaki açıklamalarının ne kadar anlamsız olduğunu ortaya koymaktadır. Üstelik konseye üye gönderen TÜRK-İŞ, DISK ve HAK-İŞ temsilcilerinin sınıfın sorunlarını taşıyıp, taşımayacağı ve sınıfı temsil edip etmedikleri bilinmektedir.

Sonuç olarak, toplumsal uzlaşma girişimleri ve bu amaçla hükümet tarafından oluşturulan Ekonomik ve Sosyal Konsey gibi yapılanmalar emekçilerin sorunlarını çözemeyeceği gibi, sınıfa karşı saldırıların meşrulaşmasına yol açacaktır. Çözüm işçi sınıfının ve emekçilerin iradesini yansıtan yapılanmaların oluşturulması ve hakları için mücadele yürütmekten geçecektir.

HUKUK SAVAŞIMIZ

TAKİP EDİLEN DAVALAR :

1-Mehmet İpekçi	8. İdare Mah. 97/207	Sürgün İptali	Dosya karar aşamasında
2-Ahmet Ersun Genç	9. İdare Mah. 97/157	İkramiye Davası	İİBK'nın cevabı bekleniyor
3-Aziz Demir	10. İdare Mah. 97/213	Sürgün İptali	Yürütmeyi Durdurma
4-Dilfiraz Koçhan	7. İdare Mah. 96/1375	Yemek Davası	Dosya karar aşamasında
5-Yıldız Altunel	10. İdare Mah. 96/1261	Kıdem Davası	Dosya Karar aşamasında
6-Ahmet Ersun Genç	6. İdare Mah. 97/103	Ramazan'da öğle yemeği çıkarılmaması uygulamasının iptali, maddi manevi tazminat davası	Dosya Karar aşamasında
7-L. Nilgün Aklar	Danıştay ilgili idaresi İkramiye genelgesinin disiplin cezaları ile ilgili maddesinin iptali		Dosya karar aşamasında
8-L. Nilgün Aklar	6. İdare Mah. 97/239	Kınama cezasının iptali	Dava kaybedildi, temyiz aşamasında
9-Canpolat Kara	İst. 3. İdare Mah.96/622	Sürgün davası	İdarenin 2. cevabı bekleniyor
10-Yusuf Atay	Lojman tahliyesi iptali	Yürütmeyi durdurma	
11-Tüm Sosyal-Sen	5. İdare Mah. 1997/543	Temsilcilik odasının geri alınması işleminin iptali davası	Dosya karar aşamasında
12-L. Nilgün Aklar	5. İdare Mah. 97/674	Aylıktan kesme cezasının iptali	İ.İ.B.K.'nın 2. cevabı bekleniyor.

SÜREN DAVALARA İLİŞKİN BİLGİLER

1- İş ve İşçi Bulma Kurumu' nun İkramiye Genelgesi'nin "İkramiyenin geri alınmasını gerektiren hususlar" bölümünde düzenlenmiş olan disiplin cezası alanların ikramiyelerinin kesileceğine ilişkin açılan iptal davası; bu dosya dilekçeler aşaması bitmiş, Danıştay'da karar verilmesi için sırasını beklemektedir.

2- İş ve İşçi Bulma Kurumu'na karşı açılmış olan yıl içinde terfilerin ve tespit edilen asgari ücretin de dikkate alınarak sonucunda doğacak ikramiye farklarının tüm yıla yansıtılarak ödenmesi istemini içeren davamız henüz dilekçeler aşamasında olup, devam etmektedir.

3- İş ve İşçi Bulma Kurumu Genel Müdürlüğü'nün Ramazan olması nedeni ile öğlenleri Kurum'da yemek çıkartmama uygulamasına ilişkin özellikle Anayasa' nın başlangıç hükümlerinde yer alan "Hiç bir düşünce ... Atatürk milliyetçiliği, ilke ve inkılapları ve medeniyetçiliğinin karşısında korunma göremeyeceği ve laiklik ilkesinin gereği kutsal din duygularının devlet işlerine ve politikaya kesinlikle karıştırılmayacağı" maddesine dayanarak açmış olduğumuz iptal davası sonucunda bu işlem nedeniyle uğranılan maddi ve manevi zararlarımızın da karşılanmasını istedik, Bu davada da henüz çok yeni dilekçeler aşaması tamamlanmış olup, karar için sırasını beklemektedir.

4- İş ve İşçi Bulma Kurumu Genel Müdürlüğü'nün

Tüm Sosyal-Sen temsilcilik odasının boşaltılması istemini içeren işlemine karşı da iptal davası açılmış ve bu dava da karar aşamasına gelmiştir.

Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Müdürlüğü'nün çalışanların maaşından kesmekte olduğu yemek bedeli ile ilgili hukuka aykırı işlemin iptali istemine ilişkin açtığımız dava ile 1994 yılında uygulamaya konulan tasarruf tedbirleri kapsamında ek gösterge dikkate alınarak personelden kesilen yemek katkı payı işleminin hukuka aykırı olduğunu iddia etmiş bulunmaktayız. Şöyle ki;

657 sayılı DMK' nın 212. maddesine dayanılarak hazırlanan ve 19.11.1996 tarih ve 11220 sayılı Bakanlar Kurulu kararı ile yürürlüğe konulan Devlet Memurları Yiyecek Yardımı Yönetmeliği'nin 4. maddesinde "...yemek bedelinin bütçeden karşılanmayan kısmı yemek yiyenlerden alınır." denilmektedir. Buna göre hazırlanan ve memurlardan alınacak miktarı belirleyen talimatında genel ve katma bütçeli idareler, kamu iktisadi teşebbüsleri, döner sermayeli kuruluşlar ve fonlar ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarının uyacakları belirlenmiştir.

Ancak Maliye Bakanlığı'na tanınan yetki Bütçe Kanunu kapsamında yer alan kuruluşlar için geçerlidir. 4792 sayılı kanun gereğince idari ve mali yönden özerk bir yapıya sahip Sosyal Sigortalar Kurumu'nun fıkırdaki sayılan

kurum ve kuruluşlar arasında yer almaması gerekmektedir. Kaldı ki, 14.09.1993 tarihli ve 21698 sayılı resmi gazete de yayınlanan 503 sayılı KHK ile 4792 sayılı kanunun 17 maddesi değiştirilmiş ve bu değişiklik ile kurum personeline sadece ek ödeme yapılması hususu düzenlenmiştir. 503 sayılı KHK daha sonra Anayasa Mahkemesince iptal edilmiş, bu KHK yerine çıkarılan 01.12.1993 tarihli ve 3917 sayılı kanunla yeni bir düzenleme yapılmadığından 659 sayılı kanun ve dolayısıyla 657 sayılı kanunun ek geçici 9 ve ek geçici 21. maddeleri ile kurumun bağı kopmuştur. Bu nedenle Maliye Bakanlığı'nın tebliği davalı idareyi bağlamamaktadır. Belirtilen nedenlerle Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Müdürlüğü'nün çalışanlardan kesmekte olduğu yemek ücretinin hiç bir yasal dayanağı bulunmamaktadır.

Kaldı ki, Sosyal Sigortalar Kurumu Sağlık Teşkilatı Yönetmeliğinin 194. maddesi gereğince sağlık kuruluşlarında çalışan personele yemek ücretsiz olarak verilmektedir. Kurumun aynı çatısı altında, aynı bütçeye tabi personel arasındaki bu farklı uygulama Anayasa'dan kaynağını bulan eşitlik ilkesine ve "herkese aynı kuralların uygulanması", "herkesin kamu hizmetinden eşit faydalanacağı" ilkelerine aykırılık teşkil etmektedir. Yine kanun önünde eşitlik ilkesi gereğince kimliği, ünvanı, görev, yetki ve sorumluluğu, gördükleri hizmetin özellikleri ve ayrıntıları aynı veya benzer olan kişilere karşı aynı kuralların uygulanması gerekmektedir. Bu nedenle de Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Müdürlüğü'nün aynı kurumun bir kısım personelinin yemek bedeli alırken, diğer kısmından almaması da işlemi amaç ve neden yönünden sakatlamaktadır.

Bu hukuki dayanaklarla açmış bulunduğumuz iptal davasına SSK Genel Müdürlüğü ise yaptığı işlemin hukuka uygun olduğunu savunmuştur. Dava dilekçeler aşamasını tamamlamış olup, karar verilmek üzere sırasını beklemektedir.

Aynı nedenlerle açmış olduğumuz bir diğer davamız ise yine SSK'nın taban ve kıdem aylığı dahil edilmeden hesapladığı ikramiye hesabı işleminin iptali istemidir.

4792 sayılı kanuna göre yılda iki kez ödenmekte olan ikramiyeler, 375 sayılı KHK 1. maddesinin 6. fıkrası ile Maliye Bakanlığı Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğü'nün yayınlamış olduğu 21.07.1988 tarih ve 13626-14 sayılı genelgesinde "Taban aylığı ile kıdem aylığına ilişkin göstergelerin, personele her ne ad altında olursa olsun ödenmekte olan zam, tazminat, ödenek, ücret ve benzeri ödemelerin hesabında dikkate alınmayacağı öngörüldüğünden, harçlıklarla mevzuatları gereği her yıl ödenmekte olan ikramiyeler, ödül, ölüm yardımı, döner sermaye payı gibi ödemelerin hesabında da bu göstergeler dikkate alınmayacaktır." şeklinde bir düzenleme yapmıştır.

4792 sayılı SSK Kanununun 17 maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Kurum memurları ile Yönetim Kurulu başkan ve üyelerinin aylıkları hakkında 3659 sayılı kanun hükümleri uygulanır." hükmü gereğince kurum personelinin aylıkları, 657 sayılı kanunun ek geçici 9 ve ek geçici 21. maddelerine göre ödenmekte idi. Ancak 14.09.1993 tarihli ve 21698 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan 503 sayılı KHK ile 4792 sayılı kanunun 17. maddesi değiştirilmiş ve bu değişiklik ile kurum personeline sadece ek ödeme yapılması hususu düzenlenmiştir. 503 sayılı KHK daha sonra Anayasa Mahkemesince iptal edilmiş ise de, bu KHK yerine çıkarılan 01.12.1993 tarihli ve 3917 sayılı kanunda da kurum personelinin aylıkları ile ilgili herhangi bir hüküm yer almamıştır. Bu suretle kurum personeline ödenecek aylıklara esas olacak 3659 sayılı kanun ve dolayısıyla 657 sayılı kanunun ek geçici 9 ve ek geçici 21. maddeleri ile kurumun bağı kopmuştur. Bu nedenle de artık açıklamamızın 1. maddesinde yer alan KHK uygulanma olanağı kalmamış ve bu durumun sonucu olarak da müvekkile ödenecek ikramiyelerin hesaplanmasında hukuki bir boşluk meydana gelmiştir. Bu boşluğu doldurmak açısından ise diğer kurumlardaki uygulamaların emsal teşkil edeceği açıktır. Bu çerçevede İETT Genel Müdürlüğü, İller Bankası Genel Müdürlüğü, ASKİ ve İSKİ Genel Müdürlüğünce personele ödenen ikramiyelere, taban ve kıdem aylığı göstergesi de dahil edilerek ödeme yapılmaktadır ki, zaten Sosyal Sigortalar Kurumu'nun önceki yıllardaki uygulaması da bu yöneydi.

Kaldı ki, 4792 sayılı kanunda, ikramiyelerin ödenmesinde gözönüne alınacak ölçünün aylık ücret tutarı olduğu belirtilmiştir. 657 sayılı kanunun 155. maddesine göre aylığın taban, kıdem ve temel aylıkla ek göstergelerden oluştuğu tartışmasızdır. 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 1. maddesinin sondan bir evvelki fıkrasında, taban ve kıdem aylığı göstergelerinin 657 sayılı kanun ve diğer personel kanunlarına göre her ne ad altında olursa olsun ödenmekte olan zam, tazminat, ödenek niteliğinde bir ödeme olmadığından açıkça kanunda ödenmeyeceği belirtilmeyen ikramiyenin de yasa kapsamına yorum yoluyla alınarak ikramiyelerin taban ve kıdem aylığı düşürülmek suretiyle hesaplanmasında kanuna ve hukuka uyarlılığı bulunmamaktadır.

Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Müdürlüğü ise, uygulamasının yasal olduğu savunmasında bulunmuştur. Bu davada yine karar aşamasına gelmiştir.

Anlatılan nedenlerle bu haksız uygulamaların iptali için her iki davayı da açmış bulunuyoruz.

Tüm Sosyal - Sen Avukatı
Nesrin HATİPOĞLU

NEDEN İŞKOLLARINDA BİRLİK?

Emek cephesi; dünyada görüldüğü gibi sermayeye ve vahşi kapitalizme karşı duruşu belirlemek amacıyla işkollarında birlik ve güçlü sendikacılığı yaratmak için "olmazsa olmaz" koşulunu bir görev bilerek işkolları temelinde örgütlenmeyi hedeflemiştir.

Ülkemizde kamu çalışanlarının sendikal örgütlenme ve mücadelesi değişik aşamalardan geçerek bugün bir üst örgütlenme olan Konfederasyonu yaratmıştır. Kamu çalışanlarının örgütlenmesinin başından bu yana en doğru sendikal örgütlenmenin işkolu örgütlenmesi olduğunu ifade etmelerine rağmen, KESK'i oluşturan 22 sendikaların çoğu işyeri ve meslek sendikası konumundadır.

Bizler içinde bulunduğumuz süreci, grev ve toplu sözleşme haklarımızın fiilen kullanılacağı bir dönem olarak tespit ederken, örgütlenme ve mücadelemizin hedefini bu yeni süreçte uygun programlamak durumundayız. Sendikal örgütlenmelerimizi de gözden geçirip hedefimize uygun örgütlenme biçimini yaratmak acil görevlerimizin başında gelmektedir. Kamu çalışanları sendikalarının gündemini yıllardır örgütlenme ve kurumsallaşma teşkil etmesine rağmen, bu yönde bütünsellikli somut bir adım atılabilmemiş değildir. Bunun için de İŞKOLUNUN net tanımı yapıp, sendikaların ortaklaşarak işkolu düzeyinde yeni bir reorganizasyona girmesi gerekiyor. KESK içinde tüzük ve programları aynı olmasına rağmen aynı işkolunda birden fazla kurulup, örgütlenen sendikaların aynı örgütlenmeler olarak var olmasının nedeni kamu emekçileri sendikalarının farklı yerlerde ve farklı zamanlarda ortaya çıkışıdır. Diğer bir nedeni ise çoğuluca yaşama karşı oluşan düşüncelerden kaynaklanmaktadır. Kendi bildikleri ve kendi doğrularından başka düşünce ve fikirlere açık olmayan böyle bir anlayış, kendisini tek doğru olarak görüp, bu düşüncesini mutlaklaştırmak istemektedir. Kamu çalışanları sendikalarının işveren devlete karşı; toplu bir mücadele hattını yaratması, henüz üye olmamış yüzbinlerce kamu emekçisine güven vermesi; onları örgütlenme sürecine çekmenin, sendikal birliği yaratmak ve gerçekçi olmayan aydınlara son vermekte mümkündür. Sermayenin ve siyasal iktidarın yoğun saldırılarına karşı emekçilerin birlikte mücadelesinin yaratılması, birleşik mücadelenin koşullarını yaratmakla mümkündür. Kaldığı, kitlelerin sendikal birlik taleplerini karşılayamamanın hiç bir hakkı gerekeşi olamaz.

KESK'i oluşturan sendikamızın örgütledikleri kitle ve tüzükleri en genel kamu çalışanlarını kapsamakla beraber, örgütlenme düzeyimizdeki eksiklikler, devletin örgütlemeye çalıştığı güdümlü sendikalara örgütlenecek boş bir alan bırakmaktadır. Bizler sendikalarımızı kurup, kamu çalışanlarını örgütlerken devletin örgütlenme şekli olan Bakanlıklara ve Ge-

nel Müdürlüklere göre kurduğumuz sendikalarımızı daha sonra kendi konumlanışımıza veya bir takım mesleki farklılıklarımızı teorileştirerek yeni yeni işkolları yaratmaya çalıştık. İşkolu tesbiti yaparken; ne sendikamızdan doğru bir yaklaşım içinde olmalıyız, ne de sendika yöneticilerini özgün niyetlerine dayalı bir işkolu tanımını sendikalarımıza uydurmaya çalışmalıyız. Diğer bir zaafı yaklaşım ise işkolu tanımı yapılmadan, sendikaların birbirine yakınlığı ve uzaklığı düşüncesinden hareketle, sendikaları yanyana getirerek birleştirip, işkolu sendikacılığına gidilmesi yaklaşımı doğru olmadığı gibi özgün düşünce ve ilkelerimizi kitlelerin düşüncesi ve ilkeleri gibi göstererek sendikal birliklerde de birlikten çok ayrı noktaların tartışılmasıdır. Oysa gerçek birlik kitlelerin tartışması ve karar süreçlerine katılımı sonucunda yaratılabilir.

Kapitalizmin basitten karmaşığa giden üretim süreçlerinde sömürüye karşı birleşik karşıkoşu örgütlemek için kendi öz deneyimleri ile işyeri, meslek sendikacılığının yetmezliğini gören emekçiler örgütlenmelerine geniş perspektifle bakarak işkolu sendikacılığını yaratmışlardır. Bugün bizler işçi sınıfının 1800'lerde yaşamlarından çıkardıkları deneyimlerle yarattıkları bu örgütlenmeleri hala kamu çalışanları olarak tartışmamız ve bir sonuca varamamamız bir talihsizlik olsa gerek. Bugün gerek esnek üretim biçiminin geliştirilmesi, gerekse sermayenin uluslarüstü özellik taşıması, enformasyonda geline aşama; sendikal örgütlenmenin kapsamını genişletmeyi perspektiflerini enternasyonalist bir anlayışla geliştirmeleri dünyada ve ülkemizde yaşanan sendikal krizin bizlere bir dayatmasıdır. Aksi takdirde tek merkezli tekellerin inisiyatiflerinde parçalanmış, atomize olmuş, birbirleriyle bağlantıları koparılmış, işyerleri ile, örgütlenme ve sendikal hareket yaratmak çok zordur. O nedenle sendikal hareket evrensel değerlere sahip, emeğin karşısında olan kapitalizme karşı örgütlenmesini sürekli yenileyen bir tarz izlemek zorundadır. Kamu emekçilerinin bugün tek işvereni olmasına rağmen gündeme getirilen özelleştirme politikaları ile kamu emekçilerinin potansiyellerini var olan birliği dahi parçalanma tehlikesi taşımaktadır. Görülen ve yaşanan bu gerçekliğe rağmen, kamu emekçileri dağınık olan sendikal örgütlenmelerini işkolu sendikacılığı temelinde birleştirme görevleri bir mecburiyettir.

Doğru olan yaklaşım, işkolunun doğru bir tanımı yapılarak bu işkoluna giren işyerleri ve birimler tespit edilir, işkolunda aynı örgütlenmiş sendikalar varsa bu sendikalar işkolu üzerinden birlikte tek bir sendika temelinde örgütlenmeyi öneriler koyarlar. İşkolu tanımı tartışılırken aynı bir yanlış yaklaşım çalışanların mesleki farklılıkları, işkolu farklılığı gibi ele alınıp çalışanlar arasında yarattığı farklılıklar büyütülerek ayrı meslekler-

BİRLEŞME GÖRÜŞMELERİ

Sendikamızın 25-26 Mayıs 1996 tarihinde toplanan 3. Olağan Genel Kurulu seçilecek Merkez Yönetim Kurulu'na Banka, Maliye, Sigorta, Sosyal Güvenlik ve Büro hizmetleri işkolunda birleşme görüşmeleri yapma yetkisi vermiştir.

Bu yetki çerçevesinde Tüzüğümüzün 4. maddesine istinaden tüm üyelerimiz adına birleşme görüşmelerine başlamıştır.

İşkolunda birlik gündemi ile, 25.06.1996 tarih 575 sayılı yazımızla Tüm Maliye-Sen, Emek-Sen, Turizm-Sen ve Tüm Banka-Sen 28.06.1996 günü saat:14.00' de sendikamızda yapılacak toplantıya davet edilmişlerdir.

28.06.1996 tarihinde yapılan toplantı Emek-Sen ve Tüm Sosyal-Sen arasında gerçekleşmiş olup, toplantı sonucunda her iki sendika da birleşmeye olumlu baktıklarını belirterek birleşme görüşmeleri başlamıştır.

İkinci toplantılarını 04.07.1996 tarihinde Emek-Sen Genel Merkezi'nde yapmayı kararlaştırmış olup, ortak imza ile toplantıya Tüm Maliye-Sen, Turizm-Sen ve Tüm Banka-Sen'e çağrı yapılmıştır.

04.07.1996 tarihinde Emek-Sen Genel Merkezi'nde yapılan toplantıya Turizm-Sen, Tüm Sosyal-Sen ve Emek-Sen katılmış olup, 06.07.1996 tarihinde yapılan Maliye-Sen'in Genel Merkez Genel Kurulu'na Tüm Sosyal-Sen,

Turizm-Sen ve Emek-Sen sendikaları tarafından ortak imzalı yazılı metin ile birleşme görüşmelerinin başladığı ve bundan sonraki süreçte Tüm Maliye-Sen'in de olması ile ilgili Genel Kurulları kutlanmıştır.

23.05.1997 tarihinde Genel Merkezimizde yapılan toplantı sonunda KESK Merkez Yönetim Kurulu Başkanlığı'na süreç hakkında ortak imza ile bilgi verilmiştir.

21 Haziran 1997 Cumartesi günü saat:15.00' de Tüm Sosyal-Sen, Turizm-Sen, Tüm Maliye-Sen'in Genel Merkez Yönetim Kurulu üyeleri ve KESK MYK Üyesi Hasan HAYIR'ın bulunduğu toplantıda çalışma ilkeleri ve programı belirlenerek, ortak deklarasyon yayınlanmışlar ve bundan sonraki süreçte yapılacak toplantıların oluşturulacak komisyon tarafından yürütülmesine karar verilmiştir. Oluşan İşkolunda Birlik Komisyonu'na 21.06.1997 tarih, 53 sayılı Tüm Sosyal-Sen Genel Merkez Yönetim Kurulu kararına istinaden Sendikamız adına Genel Sekreter Yıldız ALTUNEL ve Genel Örgütlenme Sekreterimiz Yaşar YÜCEL'in katılmasına karar verilmiştir.

12.07.1997 tarihinde (Turizm-Sen, Tüm Maliye-Sen, Turizm-Sen) İşkolunda Birlik Komisyonu toplanarak çalışmalarına başlamışlardır. Aynı gün KESK'ın 24.06.1997 tarih, 97/188 sayılı yazısına 12.07.1997 tarih, 97/353 sayılı yazı ile İşkolunda Birlik Komisyonu cevap vermiştir.

KESK TÜM SOSYAL-SEN TÜM ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK ÇALIŞANLARI SENDİKASI GENEL MERKEZİ

SÜLEYMAN NİRRE SOKAK NO:2/14 - YENİŞEHİR/ANKA - TEL/FAX: 0 312 435 57 54

Sayı : 97/353
Konu :

Tarih: 21.05.1997

KESK MERKEZ YÜRÜTME KURULU BAŞKANLIĞI'NA

Konferansımızın sonu ile belirlenmiş olduğu 10. işkolunda birlik çalışmalarını için Tüm Sosyal-Sen'in çağrısı üzerine 25 Mayıs 1997 tarihinde saat:15.00 de Tüm Sosyal-Sen Genel Merkezi'nde, Tüm Sosyal-Sen, Emek-Sen ve Turizm-Sen Sendikaları adına, Tüm Sosyal-Sen Genel Başkanı L. NİĞİN AKLAR, Emek-Sen Basın Yürüt. Sekreteri GÜLDAL KOCAOĞLU, Turizm-Sen Genel Başkanı SELMAN ÇİÇEK'in katılımıyla toplantı yapılmıştır.

Tüm Maliye-Sen'e çağrı yapılmışa rağmen andan toplantıya katılmamıştır.

Sendikalarımızın içinde bulunduğumuz sektörler ve ülkemizin sosyal, ekonomik konjonktürüne bilgimiz zaman zaman işkolunda bulunan sendikaların işkolu temelinde birleşmek zorunluluk ve ortak sorumluluk tur.

Gerek Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın hazırladığı sosyal güvenlik mevzuatı, gerekse diğer kamu emekçilerinin sergilediği davranışları, bu işkolunda ortak birliktir. Bu birliktir, çalışarak, öğrenen, öğrenen, öğrenen ve devlet güfentümlü sendikaların (Türk Kamu-Sen) güçlenmesinden başka bir ise varılmamaktadır.

Yukarıda kısaca açıklanmışa çalıştığımız saptamaların da tartışıldığı bu toplantıda Tüm Sosyal-Sen (tekel, tarife, sosyal sorumluluk, zorunluluk ve güven) olduğu bilincinden hareketle KESK'ın belirlenmiş olduğu 10. işkolunda birlik çalışması konusunda çok geç kalmıştır. Bugüne kadar yapılan toplantılarda somut sonuçlar alınmadığı, birleşme hususunda Tüm Sosyal-Sen adına samimi olduğumuz, ancak her ne kadar son Genel Merkez Genel Kurulu'nda çıkan sosyal güvenlik, sağlık ve sosyal güvenlik, huzur ve sosyal güvenlik işkolu eğilimi hususunda tuzüğü ilgili maddesinin değiştirilerek yeterli çoğunluğu sağlanamamasına rağmen Genel Kurul'da seçilecek Genel Merkez Yönetim Kurulu'na 10. işkolunda bulunan diğer sendikaların birleşme görüşmeleri yapma yetkisinin verildiği, bu yetki ile hareketle, görüşme çalışmalarının hızlandırılması ve bu çalışmaların süzümüne işkolundaki diğer sendikaların birliktir tabanlı çalıştırılması, bu sürecin çalışmalarına

ulması ve kararlaştırılması için oluşturulacak takımın (birleşme il toplantılarını), sözkonusu sendikaların yönetim kurulu üyelerinin katılacağı görüşülmüş bir toplantının kararlaştırılması gerektiğini belirtmiştir.

Turizm-Sen, işkolu temelinde birliktir zorunlu olduğunu, birliktir birliktir sorumluluğuna yerine getirilmesi gerektiği konusunda çok geç kalmıştır. 10. işkolundaki diğer sendikaların birliktir tabanlı görüşme ve tartışılması gerektiğini, izele Tüm Sosyal-Sen ile hemen hemen aynı paralelde düşündüğünü belirtmiştir.

Emek-Sen ise, sendikaların işkolu temelinde birliktir olduğu konusunda henüz karar almamıştır, bu birliktir olduğu temel üzerinde görüşme gerektiğini, izele tabanlı genel eğiliminin sosyal güvenlik' işkolu temelinde olduğunu, Emek-Sen MYK'nın tabanlı bu konudaki görüşleri doğrultusunda, bu aşamada somut adımlar alınmamasını erken olduğunu, ancak işkolu birliktir konusunda tüm toplantılara katılacağı belirtmiştir.

Bundan sonraki süreçte, 1. sendika genel merkez yönetim kurulu üyeleri ile birliktir en kısa sürede yapılacak olan toplantının çağrısının Tüm Sosyal-Sen tarafından yapılması kararlaştırılmış olup, bugün yapılan toplantının belge niteliğinde olması gerektiğinden hareketle bu sürecin Komiserasyonumuz tarafından da izlenmesi konusunda bilgilerinize sunarız.

L. NİĞİN AKLAR TÜM SOSYAL-SEN Genel Merkezi Yönetim Kurulu Genel Başkan
Selman ÇİÇEK TURİZM-SEN Genel Merkezi Yönetim Kurulu Genel Başkan
Güldal KOCAOĞLU EMEK-SEN Genel Merkezi Yönetim Kurulu Gen. Basın-Yürüt. Sek.

Sayı : 97/353
Konu :

KESK MERKEZ YÖNETİM KURULU'NA İSTANBUL

Tarih: 12.07.1997

İLGİ: 24.06.1997 tarih, 97/188 sayılı yazınız.

21.06.1997 tarihinde Tüm Sosyal-Sen Genel Merkezi'nde yapılan toplantı sonunda Tüm Maliye-Sen, Turizm-Sen, Tüm Sosyal-Sen KESK'ın belirlenmiş olduğu 10. işkolunda (Banka, Maliye, Sigorta, Sosyal Güvenlik, Büro) sendikal birliktir sağlanması sürecinin başlatılmasına, bundan sonraki süreçte birliktir çalışmaları yapılabilmesi ve birliktir sürecini ilgili sendikaların katılması ile tartışılması doğrultusunda ortak deklarasyon yayınlanmaya uygun görülmüştür.

Anak ilgilide katılılı çalışmalarında deklarasyon birleşme protokolleri olarak ifade edilmiştir.

Saygılarımla...

TÜM SOSYAL-SEN GENEL MERKEZİ
TURİZM - SEN GENEL MERKEZİ
TÜM MALİYE - SEN GENEL MERKEZİ

12.07.1997-ANKARA

İŞ KOLUNDA BİRLİK KOMİSYON TOPLANTISI

KATILIMCILAR:
TÜM SOSYAL - SEN : YILDIZ ALTUNEL - YAŞAR YÜCEL
TÜM MALİYE - SEN : İL SELDA AKSOY
TURİZM - SEN : NURİTEN KARATAŞ

Konferans üyesi Turizm-Sen Genel Merkez Yürütücüsü İLSEL KAZAN, sağlık problemi nedeniyle toplantıya katılmamıştır. Tüm Maliye-Sen Genel Merkez yürütücüsü Talih ŞUKAN toplantıya katılmamıştır.

1. KESK MYK'na yazı vardır.

2. KESK KOMİSYON ÇALIŞMA PROGRAMI - TAKVİM VE GÖREV DAĞILIMI

3. İŞKOLUNDA BİRLİK KOMİSYON METNİ

4. ÇALIŞMA PROGRAMI

1. İşkolunda birlik sağlanacak sendikaların birlik ekipleri ve birleşme protokolleri incelenecektir.

2. Sendikalarımızın Tüzük Yürütme ve Örgütlenme Mevzuatını inceleyecek, rapor alınacaktır.

3. İşkolunda birlik sağlanacak tüm alternatifler rapor haline dönüştürülecektir. Komisyonun birlik sağlanabilmesi için raporları yer alacaktır.

4. Üyelerimizle ilgili soruların tespiti yapılacaktır.

5. İşkolunda birlik protokollünün hazırlanması için teknik donanım 5 sendikamız Genel Merkez Yürütücüsüne sunulacaktır.

ÇALIŞMALARIN TAKVİMİ

Konferansımız çalışma programını hayata geçirmek üzere 1. ve 2. maddelerinde 2-3

Ağustos 1997 tarihinde gündemimize alacaktır. Çalışma programının 1. maddesi için:

a) Merkezi İstanbul'da bulunan, işkolu sendikalarını birlik ekipleri ile birliktir üzere TÜRİZM MALİYE-SEN.

b) Merkezi Ankara'da bulunan, işkolu sendikal birlik ekipleri ile birliktir üzere TÜRİZM MALİYE-SEN ve TURİZM-SEN görüşülmüştür.

Çalışma programının 2. maddesi 2. Ağustos 1997 tarihinde yapılacak olan toplantıda

Konferans üyeleri sendikalarımızın Tüzük Yürütme ve Örgütlenme Mevzuatını inceleyecek raporlar ile katılacaktır.

Aynı toplantıda 3. sendikaların durumu rapor haline getirilecektir.

ÇALIŞMA PROGRAMININ DİĞER MADDELERİNİN İZLENİM ÇALIŞMA TAKVİMİ 2. AĞUSTOS TOPLANTISINDA BELİRLENECEKTİR.

3. İŞKOLUNDA BİRLİK KOMİSYON METNİ 2. AĞUSTOS 1997 TARİHİNDE ÜYELERİNİZİN KATILIMINA GÖNDERİLECEKTİR.

TÜM SOSYAL-SEN GENEL MERKEZİ

TURİZM - SEN GENEL MERKEZİ

TÜM MALİYE - SEN GENEL MERKEZİ

29.10.1997 TARİHİNDE YAPILAN III. DÖNEM IV. BAŞKANLAR KURULU SONUÇ BİLDİRGESİ

Emekçilere yönelik gittikçe artan siyasi, idari ve adli baskılara, önümüzdeki süreç içinde Tüm Sosyal - Sen olarak belirlenecek karşı duruşun değerlendirildiği III. Dönem IV. Başkanlar Kurulu toplantısı 29.10.1997 tarihinde Ankara'da Genel Merkez'de yapılmıştır.

Sözkonusu Başkanlar Kurulu toplantısına 16 Şube Başkanı (Afyon, Ankara, Çanakkale, Denizli, Diyarbakır, İstanbul Anadolu, İstanbul Avrupa, İzmir, Kırıkkale, Kocaeli, Kütahya, Manisa, Mersin, Ordu, Samsun, Zonguldak), 7 İl Temsilcisi (Amasya, Batman, Gaziantep, Nevşehir, Trabzon, Tunceli, Uşak) katılmıştır.

Başkanlar Kurulu'nda açılış konuşmasını yapan Genel Başkan L. Nilgün AKLAR özetle aşağıdaki konulara değinmiştir.

İşbaşına gelir gelmez temel tüketim maddelerine zam yapan 55. Hükümete destek veren sivil inisiyatifin içinde sermaye örgütleri ile yanyana yer alan emek örgütlerinin hala ESK'de yer alarak bu işbirliğini sürdürüyor olmasının kaygı verici olduğundan, 1998 Bütçesinin farklı olmadığından, Devlet Personel Rejimi Reform Taslağının kamu emekçilerini bölerek, sendikasızlaştırmayı, işgüvencesini yokettiğini ve daha pek çok kullanmakta olduğumuz haklarımızı yok etmeyi amaçladığından, sendika yasasının da bu nedenle geciktirildiğinden, barış, ekmek diyen, çetelerden söz edenlerin yargılandığı, çete elebaşlarının bırakıldığı, düşüncelerinden ötürü bu ülkede zor yetiştirilen pek çok değerli insanın onlarca yıla mahkum edildiği, işkenceden geçirilerek, hapsilere atılan çocuklarımızın geleceğinin yok edildiği bir dönem yaşadığımızdan söz

eden Genel Başkan, Kasım - Aralık ayı içinde daha iyi yaşam koşullarını yaratmak için, KESK'in taraf olarak kabul edilmesi ve somut ücret talebiyle bütünleştirilen çalışmaların yoğunlaştırılması gerektiğinden hareketle, emekçilerin bu duruma daha fazla tahammülü kalmadığını, bu haksız ve adaletsiz uygulamalara sessiz kalmamız gerektiğini, bu nedenle de her türlü haklı, meşru ve demokratik yollarda haklarımızı aramamız gerektiğini belirterek sözlerini bitirmiştir.

Önümüzdeki süreçte taleplerimize yönelik, işyerlerimizde kokart takmak, Şube ve Temsilciliklerimiz tarafından forum, panel ve söyleşiler düzenlemek, yerel televizyonların kullanılması, basın açıklamalarının yapılması, kamuoyunun destek vermesinin sağlanması, ayrıca taleplerimize yönelik bildiri, afiş, broşür ve el ilanı gibi dökümanların hazırlanarak üye, çalışan ve hizmet alan kesime dağıtmak gibi ön eylemliliklerin yapılması ve Aralık ayında illerden Şube Başkanlarının, Temsilcilerin 2 gün önceden yürümeye başlayarak hafta içinde Ankara yürüyüşü düzenlemesi konusunda görüşlerimizin 01.11.1997 tarihinde yapılarak GYK toplantısında sunulmak üzere karar alınmıştır.

Tüzüğümüzün 4. maddesinde belirtilen (tüm Çalışma ve Sosyal Güvenlik Kuruluşları ve bağlı birimler), Bağ-Kur, İş ve İşçi Bulma Kurumu, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve SSK hastanelerinde özlük haklarımız, ek

ödeme, servis ve kreş konusunda, Sendikamız talep ve önerilerinin hazırlanması için, Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyesi Toplu İş Sözleşmesi Sekreteri Hüseyin ÇAĞLAR'ın Başkanlığında İstanbul Avrupa Şubesi Yönetim Kurulu üyesi Cafer ÖZTÜRK, Ankara Şube Başkanı Ahmet Ersun GENÇ, Samsun Şube Başkanı Niyazi USLAY'dan oluşan Çalışma Komisyonu'nun oluşumuna karar verilmiştir.

SSK, Bağ-Kur, İş ve İşçi Bulma Kurumu ve hastanede çalışan üyelerimiz için ek ödeme çalışmalarının yapılmasına, işyeri bazında afişlerin, bildirilerin ve el ilanlarının hazırlanmasına, ayrıca SSK çalışanları için talep edilen 1998 yılına ait ek ödeme çalışmaları yapılmasına, SSK Yönetim Kurulu'na girmeden bir gün önce Genel Merkez Yönetim Kurulu üyeleri, Şube Yönetim Kurulu üyeleri ve Temsilcilerinin katılacağı Ankara'da bir eylem takviminin başlatılmasına,

Ayrıca, Şubat 1998 tarihinde yapılacak olan Sendikamızın Genel Kurulu nedeni ile üye kayıtlarının dondurma tarihi 15.11.1997 olarak tespit edilmiş olup, işyerlerinden 15.11.1997 tarihinde, bordrolarından kesilen liste ve banka havale dekontlarının alınarak birer suretinin 30.11.1997 tarihine kadar delege dağılımına esas alınmak üzere Genel Merkez'e gönderilmesi konusunda karar verilmiştir.

ması konusunda fikir beyan edenlerin aklına nedense emeklilik yaşının yükseltilmesi geliyor. Emekçilerinden bu konuda fedakarlık isteniyor. Sermaye ve devlet ise, hiç bir fedakarlık göstermek istemiyor.

Devlet sosyal güvenliğe katkı yapmadıkça işsizlik sigortası ve iş güvencesi kabul edilmedikçe emeklilik yaşının yükseltilmesini kabul edemeyiz. Emeklilik yaşının yükseltilmesi, Türkiye'de ortalama yaşam beklentisi ve istihdam koşulları gözönüne alındığında, çalışanların büyük bir bölümü emekliliğe hak kazanamama tehlikesiyle karşı karşıya kalacaklardır.

Sosyal Güvenlik Sisteminin krize girmesinden prim ödeyerek sosyal güvenlik hizmetinden yararlananların hiçbir suçu yoktur. Sistemin krize girmesinin esas sorumluluğu sermaye yanlısı politikaları uygulayan devlettir. Dolayısıyla krizden kurtulmak için de sorumluluk devlete düşmektedir. Dünyanın hiç bir uygar ülkesinde sadece

çalışanların ve işverenlerin ödediği primlerle işleyen sosyal güvenlik sistemi yoktur. Sonuç olarak; Devletin katkı yapmadığı bir ortamda Sosyal Sigortalar Kurumu'nun sorulanması yanlıştır.

Sosyal Güvenlik konusundaki çözüm, ekonominin geneli üzerine bir tartışmayı zorunlu kılmaktadır. Konunun tarafı olan tüm ücretli çalışan grup temsilcilerinin örgütlerinin içinde yer alacağı bir tartışma olmadıkça konunun çözüme kavuşturulması mümkün değildir.

Demokratikleşmeye olan ihtiyacımızı tekrarlıyor, tarafların tamamının temsil edilmediği platformlarda alınacak sosyal politika kararları eksik olduğundan, sorunlarımızın çözümünün hizmeti alan ve veren kesimlerin çoğunlukta olacağı Yönetim Kurulu'nun oluşturulmasından geçtiğini TÜM SOSYAL - SEN olarak vurguluyoruz.

**TÜM SOSYAL-SEN
GENEL MERKEZİ**

DİLEK VE TEMENNİLER KOMİSYONU RAPORU

44. GENEL KURUL

DİVAN BAŞKANLIĞI' NA

Genel Kurulca Dilek ve Temenniler Komisyonu'na seçilen işçi delegelerinden İşçi Emeklileri Temsilcisi Cemil Külyaşar, İşçi Temsilcisi Ahmet Kasımoğlu, Yusuf Doğan İşveren Temsilcisi Hakkı Kızıoğlu, Yaşar Özürsoy ve kurum yetkililerinden Bilgi İşlem Dairesi Başkanı Fatih Atabek, Tahsisler Dairesi Başkanı Celal Tozan'ın iştirakleri ile 07.08.1997 günü saat 15.00'de Kurum Genel Müdürlüğü ek binasındaki Bilgi İşlem Dairesi başkanlığı toplantı odasında toplanarak aralarından Başkanlığa Hakkı Kızıoğlu'nu, Raportörlüğe Ahmet Kasımoğlu'nu getirerek çalışmalarına başlamıştır.

Komisyonunda, evvelki Genel Kurullarda dilek ve öneriler komisyonunun almış bulunduğu kararlarla Divan Başkanlığı'na verilen öneriler ve ayrıca tarafımıza iletilen konuların genel bir değerlendirmesi yapılmış ve Komisyonumuz SSK'nın rasyonel ve günün koşullarına uygun bir hizmeti yapabilmesi için aşağıda belirlenen konuların Genel Kurulumuza sunulmasına karar vermiştir.

1. Geçen dönem Dilek ve Temenniler Komisyonu raporunda yer alan konular büyük bir çoğunlukla yerine getirilmemiştir. Sadece Komisyon raporu olarak kalmıştır. Komisyonun raporlarının dikkate alınacağı bir yapının oluşturulması gerekmektedir. Diğer taraftan hazırlanacak yasal düzenlemelerde bu durum gözönünde bulundurulmalıdır.

2. 4792 Sayılı Sosyal Sigortalar Kurumu Kuruluş Kanunu ile ilgili öncelikli önlemler;

Sosyal güvenlikle ilgili yapılacak reformun başarılı olabilmesi için Kurum Teşkilat Kanunu'nda da acil değişikliklere gidilmelidir.

Komisyonumuz, konunun aciliyeti nedeniyle çıkarılacak bir yetki kanunu çerçevesinde önlemlerin kanun hükmünde kararnamelerle bir yıl içinde alınması gerektiği düşüncesindedir. Bu çerçevede;

-SSK'nın yönetimi devlet ağırlıklı olmaktan çıkartılarak işveren ve işçi ağırlıklı bir yönetim yapısı getirilmelidir. (İşçi kesimi temsilcileri Kurum çalışanlarının da Yönetim Kurulu'nda temsil edilmesi haklarının bulunması gerektiğini önermiştir.)

SSK'nın bugünkü duruma gelmesinde önemli rol oynayan siyasi iktidarların uygulamalarına bu şekilde son verilebilecektir.

-Sosyal Sigortalar Kurumu'nun siyasi iktidarlarca bir istihdam yeri olarak görülmesinden vazgeçilmelidir.

Kadrolaşma amacıyla yapılan bu tür uygulamalar SSK'nın idari ve mali yükünü daha da arttırmaktadır.

-SSK'nın personel statüsünün, ücret ve istihdam şartlarının yeniden ve günün şartlarına uygun şekilde belirlenmesi gerekmektedir. (Kurum personeli 1475 Sayılı İş Kanunu'na tabi olarak çalıştırılmalı ve 506 Sayılı Kanun kapsamına alınmalıdır.)

-Kurum Teşkilatı, 2000'li yılların özelliklerine göre bütünüyle yeniden organize edilmelidir.

3-SSK'nın sahip olduğu gayrimenkullerin karlı bir şekilde işletilmesi sağlanmalıdır.

ması konusunda fikir beyan edenlerin aklına nedense emeklilik yaşının yükseltilmesi geliyor. Emekçilerinden bu konuda fedakarlık isteniyor. Sermaye ve devlet ise, hiç bir fedakarlık göstermek istemiyor.

Devlet sosyal güvenliğe katkı yapmadıkça işsizlik sigortası ve iş güvencesi kabul edilmedikçe emeklilik yaşının yükseltilmesini kabul edemeyiz. Emeklilik yaşının yükseltilmesi, Türkiye'de ortalama yaşam beklentisi ve istihdam koşulları gözönüne alındığında, çalışanların büyük bir bölümü emekliliğe hak kazanamama tehlikesiyle karşı karşıya kalacaklardır.

Sosyal Güvenlik Sisteminin krize girmesinden prim ödeyerek sosyal güvenlik hizmetinden yararlananların hiçbir suçu yoktur. Sistemin krize girmesinin esas sorumluluğu sermaye yanlısı politikaları uygulayan devlettir. Dolayısıyla krizden kurtulmak için de sorumluluk devlete düşmektedir. Dünyanın hiç bir uygar ülkesinde sadece

çalışanların ve işverenlerin ödediği primlerle işleyen sosyal güvenlik sistemi yoktur. Sonuç olarak; Devletin katkı yapmadığı bir ortamda Sosyal Sigortalar Kurumu'nun sorulanması yanlıştır.

Sosyal Güvenlik konusundaki çözüm, ekonominin geneli üzerine bir tartışmayı zorunlu kılmaktadır. Konunun tarafı olan tüm ücretli çalışan grup temsilcilerinin örgütlerinin içinde yer alacağı bir tartışma olmadıkça konunun çözüme kavuşturulması mümkün değildir.

Demokratikleşmeye olan ihtiyacımızı tekrarlıyor, tarafların tamamının temsil edilmediği platformlarda alınacak sosyal politika kararları eksik olduğundan, sorunlarımızın çözümünün hizmeti alan ve veren kesimlerin çoğunlukta olacağı Yönetim Kurulu'nun oluşturulmasından geçtiğini TÜM SOSYAL-SEN olarak vurguluyoruz.

**TÜM SOSYAL-SEN
GENEL MERKEZİ**

DİLEK VE TEMENNİLER KOMİSYONU RAPORU

44. GENEL KURUL

DİVAN BAŞKANLIĞI' NA

Genel Kurulca Dilek ve Temenniler Komisyonu'na seçilen işçi delegelerinden İşçi Emeklileri Temsilcisi Cemil Külyaşar, İşçi Temsilcisi Ahmet Kasımoğlu, Yusuf Doğan İşveren Temsilcisi Hakkı Kızıoğlu, Yaşar Özürsoy ve kurum yetkililerinden Bilgi İşlem Dairesi Başkanı Fatih Atabek, Tahsisler Dairesi Başkanı Celal Tozan'ın iştirakleri ile 07.08.1997 günü saat 15.00'de Kurum Genel Müdürlüğü ek binasındaki Bilgi İşlem Dairesi başkanlığı toplantı odasında toplanarak aralarından Başkanlığa Hakkı Kızıoğlu'nu, Raportörlüğe Ahmet Kasımoğlu'nu getirerek çalışmalarına başlamıştır.

Komisyonunda, evvelki Genel Kurullarda dilek ve öneriler komisyonunun almış bulunduğu kararlarla Divan Başkanlığı'na verilen öneriler ve ayrıca tarafımıza iletilen konuların genel bir değerlendirmesi yapılmış ve Komisyonumuz SSK'nın rasyonel ve günün koşullarına uygun bir hizmeti yapabilmesi için aşağıda belirlenen konuların Genel Kurulumuza sunulmasına karar vermiştir.

1. Geçen dönem Dilek ve Temenniler Komisyonu raporunda yer alan konular büyük bir çoğunlukla yerine getirilmemiştir. Sadece Komisyon raporu olarak kalmıştır. Komisyonun raporlarının dikkate alınacağı bir yapının oluşturulması gerekmektedir. Diğer taraftan hazırlanacak yasal düzenlemelerde bu durum gözönünde bulundurulmalıdır.

2. 4792 Sayılı Sosyal Sigortalar Kurumu Kuruluş Kanunu ile ilgili öncelikli önlemler;

Sosyal güvenlikle ilgili yapılacak reformun başarılı olabilmesi için Kurum Teşkilat Kanunu'nda da acil değişikliklere gidilmelidir.

Komisyonumuz, konunun aciliyeti nedeniyle çıkarılacak bir yetki kanunu çerçevesinde önlemlerin kanun hükmünde kararnamele bir yıl içinde alınması gerektiği düşüncesindedir. Bu çerçevede;

-SSK'nın yönetimi devlet ağırlıklı olmaktan çıkartılarak işveren ve işçi ağırlıklı bir yönetim yapısı getirilmelidir. (İşçi kesimi temsilcileri Kurum çalışanlarının da Yönetim Kurulu'nda temsil edilmesi haklarının bulunması gerektiğini önermiştir.)

SSK'nın bugünkü duruma gelmesinde önemli rol oynayan siyasi iktidarların uygulamalarına bu şekilde son verilebilecektir.

-Sosyal Sigortalar Kurumu'nun siyasi iktidarlarca bir istihdam yeri olarak görülmesinden vazgeçilmelidir.

Kadrolaşma amacıyla yapılan bu tür uygulamalar SSK'nın idari ve mali yükünü daha da arttırmaktadır.

-SSK'nın personel statüsünün, ücret ve istihdam şartlarının yeniden ve günün şartlarına uygun şekilde belirlenmesi gerekmektedir. (Kurum personeli 1475 Sayılı İş Kanunu'na tabi olarak çalıştırılmalı ve 506 Sayılı Kanun kapsamına alınmalıdır.)

-Kurum Teşkilatı, 2000'li yılların özelliklerine göre bütünüyle yeniden organize edilmelidir.

3-SSK'nın sahip olduğu gayrimenkullerin karlı bir şekilde işletilmesi sağlanmalıdır.

4-İşveren temsilcisi tarafından, SSK'nın sağlık tesislerinin mülkiyeti Kurum' da kalmak şartıyla sağlık işletmeleri haline dönüştürülmesinde yarar olduğu önerilmiştir. bu öneriye işçi ve işçi emeklileri temsilcileri karşı çıkmıştır.

5-Kurumun sağlık ve idari tesislerinde kurulu bulunan derneklerin denetimlerinin yeterli derecede sağlanamamasından dolayı, Kurum bünyesindeki faaliyetlerine son verilmelidir.

6-Devlet, gelişmiş ülkelerde olduğu gibi belirli oranda prim ödeyerek sosyal güvenliğin finansmanına katkı sağlamalıdır.

İsteğe bağlı sigortalılıkta nimet-külfet dengesi kurulacak düzeyde prim oranları yükseltilmelidir.

Sigorta, prim oranları, sigortalı çalıştırılmasını özendirerek oranda düşürülerek kayıtdışı çalışanların da sisteme dahil edilmesi sağlanmalıdır.

Prime esas kazanç üst sınırı ise yükseltilerek gerçek ücretler üzerinden prim alınmalıdır.

Etkili denetim yapılarak sigortalı sayısının artması sağlanmalı; kaçak işçi çalıştırma, bordroda düşük ücret gösterme, daha az süre çalışma göstermeleri önlenmelidir.

Sosyal yardım zammı gibi prim karşılığı olmayan yükümlülükler için genel bütçeden pay ayrılmalıdır.

SSK'nın finansal yapısını bozan prim affı, borçlanma gibi siyasi amaçlı uygulamalara son verilmelidir.

Topluluk sigortasına tabi noterler ve avukatların emekliliklerinde sağlık sigortasından yararlandıkları dikkate alınarak prim oranları yükseltilmelidir.

Hizmet birleştirilmesinde sandıklararası kaçıışı önlemek için son 7 yıl değil, hizmetin tamamı esas alınmalıdır.

Tarım sigortalılarında istismarın önüne geçilmelidir.

SSK ilaç fabrikasının üretim kapasitesi ve çeşitliliği artırılmalıdır.

İtibari hizmet uygulamasında meslekler esas alınmalı, işkolu ayırımına son verilmelidir.

7-Sosyal Güvenlik Temel Yasası çıkartılmalı, sosyal güvenliğin sağlandığı haklarda norm ve standart birliğine gidilmeli, sosyal güvenlik standartları uluslararası standarda yükseltilmelidir.

8-Sosyal güvenlik numarası nüfusun tümünü kapsayacak şekilde ve tek bir numara olarak düzenlenmelidir.

9-SSK'nın şu anda hizmet götürdüğü nüfusun 28 milyon olduğu gözönünde tutulduğunda sunulacak hizmetlerin bilgisayar ortamında yapılmasını zorunlu kılmaktadır. Bu nedenle süratle otomasyona geçilebilmesi için gerekli olan bilgisayar yatırımı yapılmalıdır.

10-Sağlık hizmetlerinin satın alınmasında kurumu ve sigortalıyı korumaya yönelik tedbirler artırılmalı, satın alınan hizmetlerin Kurum tarafından da yerine getirilmesi için çalışmalar yapılmalıdır.

11-İşyeri hekimlerinin işyerinde istihdam edilmesi ile ilgili olarak işverenlere çalıştıracakları hekimi seçme yetkisi tanıyan yasal düzenlemeler yapılmalı ve işyeri hekimlerinin istirahat verme süresi tek tabipler için tanınan süre kadar olmalıdır.

Teşekkür ederiz.

07.08.1997

Hakkı KIZILOĞLU Başkan

Yaşar ÖZGÜRSOY Üye

Cemil KÜLYAŞAR Üye

Ahmet KASIMOĞLU Üye

Yusuf DOĞAN Üye

Haberler... Haberler... Haberler... Haberler... Haberler...

SSK İzmir Sigorta Müdürlüğü'nde çalışan Sendikamız üyesi, 1949 Kula - Manisa doğumlu

Ahmet GÖNÜLAL

(1949 - 1997)

vefat etmiştir.

SSK İzmir Sigorta Müdürlüğü'nde çalışan Sendikamız üyesi
Ümit Tuncer 16 Ağustos 1997'de
Sevda Tuncer'le evlenmiştir.

Ayten AKMAN
Vedat TURHAN'la
18 Ağustos 1997'de
evlenmiştir.

1998 Yılı Bütçesi Üzerine...

L. NİLGÜN AKLAR

Tüm Sosyal-Sen Genel Başkanı

Bütçe: Devletin gelir ve giderlerini gösteren bir düzenlemedir ve bir sonraki yıl içinde hükümetin uygulayacağı ekonomik politikalar bütçe ile belirlenir. Kamu emekçilerinin alacağı maaş ve ücretler, eğitimden, sağlığa ne kadar pay ayrıldığı, faizlere ödenecek paralar, nerelerden ve ne kadar gelir sağlanacağı bütçe içerisinde yer alır. Dolayısıyla bütçeler; devlet ve sermayenin siyasi tercihlerinin yansımasıdır. Düzenlenen gelir ve gider kalemleri siyasi iktidarın tercihlerinin sonucudur ve bu tercih ekonomik olmaktan öte siyasaldır.

1998 Bütçesi de bugüne kadar açıklandığı biçimiyle 1997 bütçesinden çok da farklı değildir ve emekçilere yönelik saldırıların çok önemli halkasıdır. Açıklanan rakamlarla baktığımızda "acı bir reçete" ile karşı karşıya olduğumuz açıktır. Zaten Başbakan YILMAZ' da "Halkın canı yanacaktır." diyerek son noktayı koymuştur. İster-seniz rakamlara bir göz atalım;

Bütçe büyüklüğü (harcama)	: 14.8 katrilyon
Bütçe Gelirleri	: 10.8 katrilyon
Vergi gelirleri	: 8.9 katrilyon
Vergi dışı normal gelir	: 710 trilyon
Özel gelir ve fon gelirleri	: 1.150 katrilyon
Bütçe Açığı	: 3.987 trilyon
Bütçe Giderleri:	
Personel Gideri (Toplam)	: 3.500 trilyon
Kamu emekçilerine	: 3 katrilyon 50 trilyon
Kamu işçilerine	: 450 trilyon

(Savunma ve güvenlik harcamalarının payının yüksek olması nedeniyle en büyük payı onlar alacak.)

Yatırımlar	: 1.4 katrilyon
Eğitime	: 500 trilyon
Diğer yatırımlar	: 900 trilyon
(400 trilyon özelleştirmeden sağlanacak)	
İç ve Dış borç faizi	: 5 katrilyon 900 trilyon
İç borç faizi	: 5 katrilyon 330 trilyon
Dış borç faizi	: 570 trilyon

Yukarıda sıralanan rakamları oransal olarak ifade edersek, daha iyi anlaşılır olacaktır.

Bütçeden personel giderlerine ayrılan pay: %23.6
Yıllar itibariyle baktığımızda;

1990'da : %39.3	1996' da : %24.7
1995'de : %29.3	1997'de : %23.8

% 23.6'lık bu oran son yılların en düşük oranıdır ve bunun anlamı daha fazla reel ücret kaybı, daha fazla yoksulluktur.

1998 için hedeflenen enflasyon oranı yıllık ortalama %64, yıl sonu için %50 olacak diyen hükümet, biz kamu emekçilerine Ocak ayında ilk altı aylık %30 zammı uygun buldular. Peki geçen sene 1997 bütçesi hazırlanırken de yıl sonu itibariyle enflasyon oranının %65 olacağı belirtilmişti. Oysa Ekonomi Bakanlığı Sorumlu Devlet Bakanı bu yıl sonunda enflasyonun %100 olacağını açıklamıştır. Görüldüğü gibi yıl sonu itibariyle enflasyon hedefinin %50 olarak açıklanması sahtedir. 1998' de de zamların arkası kesilmeyecek ve enflasyon turmanacaktır. Devam ediyorum,

Bütçeden faiz ödemelerine ayrılan pay: %39

Geçen yıla göre artış %157,5' tur. Bu pay bütçe gelirlerinin yaklaşık %34'üne karşılık gelmektedir. Bu pay 8.9 katrilyon olarak açıklanan vergi gelirlerinin ise yaklaşık %64'ünü oluşturmaktadır. Toplam vergilerin %64' ü faize ödenecektir. Daha önceki yıllarda %50' nin üzerine hiç çıkmamıştı. Faize ayrılan pay GSMH' nin %10'una yakındır. Faizlerdeki artış %140, milli gelirdeki artış %64' tür. Bunun anlamı faizler dışındaki bütün gelirlerin azalmasıdır.

Hepimizin çok iyi bildiği gibi vergi gelirleri, gelir vergisi, kurumlar vergisi, servetten alınan vergiler, mal ve hizmetten alınan vergiler ve dış ticaretten alınan vergileri kapsamaktadır.

Bu vergi kalemlerinden en yüksek oranlara sahip olan gelir vergileri ile mal ve hizmetten alınan vergiler yine biz emekçilerin sırtına yüklenecektir. Kurumlar vergisi, servetten alınan vergiler ve dış ticaretten alınan vergiler devletten kar amacı güden kurum ve kişilerden aldığı vergilerdir. Mal ve hizmetten alınan vergiler ise vergisini peşin ödeyen emekçinin mal ve hizmet alımı yaparken devlete dolaylı olarak ödediği vergiyi göstermektedir. Böylece hükümet aslolarak emekçinin sırtından gelir kazanımı yolunu seçmiştir.

Vergi dışı normal gelirlere gözetdiğimizde ise biz emekçilerin ve ulusal zenginliklerimizin talan ve soyguna uğradığını görmekteyiz. Bunlar da lojman ve sosyal tesislerin satışı, elektrik santrallerin, KİT arsa ve arazilerinin satışlarıdır.

Yine bütün bunlar görünen bütçeye ilişkin rakamlardır. 1980'li yıllarda ortaya çıkan özel gelir ve fonlar vardı ki bunlar da Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Fonu, Savunma Sanayini Destekleme Fonu ve Konut Fonu gibi.

Yani yediğimiz ekmekten, içtiğimiz suya, bindiğimiz otobüsten, okuduğumuz gazeteğe kadar birtakım kesintiler yapılıyor ve biz hangi fonda ne biriktiriliyor bilmiyoruz ve asla öğrenemiyoruz. Meclis ve Sayıştay denetiminin dışında kalan bu fonların herbiri ayrı bir bütçe büyüklüğündedir.

Değerli üyelerimiz, bütçe gelirlerinin büyük bir kısmının biz emekçilerin cebinden çıktığı böylesine anlaşılmalı 14.8 katrilyon olan bütçe harcamasının yapılacağı 1998 yılında 5.9 katrilyon faiz ödemeleri de bizim cebimizden çıkacak demektir. Yani yaklaşık %40'lık bir payı içeren faiz ödemesinin gerçekleştirileceği 1998 yılının rantıye yılı olacağını söylemek hiç de zor olmasa gerek.

"İstikrar Paketi" diye kamuoyuna sunulan 1998 Bütçesi; KİT ürünlerinin fiyatlarına yapılacak zamların serbest bırakıldığı, yatırımların durdurulduğu, dolayısıyla personel alımlarının dondurulduğu, reel ücret kaybının daha da artacağı, sosyal devlet anlayışının çöktürüldüğü

diği, insana yatırım diye adlandırdığımız eğitim, sağlık ve sosyal güvenlik harcamalarına yeterli payın ayrılmadığı, buna karşılık savunma ve güvenlik harcamalarının payının arttığı, özetle, borç ve faiz ödemelerinin, özelleştirmenin, işsizlik ve sendikasılaştırmanın, sosyal adaletsizliğin, rant ve savaşın belgesidir.

Biz kamu emekçilerini taraf olarak kabul etmeyen, 87 ve 151 sayılı ILO Sözleşmelerinden doğan haklarımızı görmezlikten gelen, grevsiz, toplu sözleşmesiz bir sendika yasasını bizlere dayatan, Devlet Personel Rejimi Reform Taslakları gibi çalışanları bölme amaçlı çalışmalar içinde olan ve yıllardır maaşlarımızdan zorla kesilen paralarımıza el koyan hükümetin bu uygulamalarına artık tahammülümüz kalmamıştır. Bu nedenle 1 Kasım 1997 tarihinde yapılan KESK Genel Yönetim Kurulu toplantısında demokratik direnme hakkını kullanmaya karar verilmiştir.

Değerli üyelerimiz, bizlere sokağa çıkmaktan ve hizmet üretiminden gelen gücümüzü kullanmaktan başka bir yol bırakmayan Hükümete bu taleplerimizi duyurmak için Kasım ve Aralık ayında gerçekleştirilecek eylem ve etkinliklerde aktif bir biçimde yer almak için gereken çabayı göstermemiz gerekir diyerek, yazımı bitiriyorum.

ETTEN MAKİNALAR

Saat gibi ritmik, saat kadar düzenli
Hep aynı eksen etrafında döner durursunuz.
Memurlarım; etten makinalarım benim
Hep aynı koşuşturma, aynı terane
Hergün aynı şeyleri yapmaktan nasıl da sıkılmazsınız

Sabah altı gün başlar, tanyeri alaca karanlık
Sen mahmur gözlerle kalkarsın, yarı uyku yarı uyanık
Tuvalet, el, yüz, kahvaltı, traş
Derken saat yedi olur sen koşuşturursun pürtelaş
Otobüs kaçtı ha kaçacak, istikamet otobüs durağı marş.

Gün boyu çalış didin ense yapma iş üret
Amirin gönlünü yap, vatandaşı memnun et
Arada bir hayal kur eskiyi düşünerek
Nerde o eski günler o eski memuriyet.
Yorgun argın çıkarsın akşama salınarak
Görevini tam yaptın kafan dik, alnın apak

Derken saat beş olur mesaiden çıkarsın
Evde aş, ekmeğe lazım ceplerini yoklarsın

Alabilirsen eğer bir ekmeğe, bir kaç zeytin
Mutlu bir edayla evin yolunu tutarsın
Otobüs itiş kakış, hıncahınç, lime lime
Bin türlü eziyetle varırsın menziline

Sen kapıya varmadan çocuk yolda karşılar
Defter, kalem, kitap ister bitmez ki ihtiyaçlar
Pantolon, gömlek ister; ayakkabı, elbise
Yokmuş cepte beş paran çocuk bu nerden bilse
Elektrik, su parası, ev kirasını atla
Çocuk daha önemli öncelik çocuklarda
Borç harç biraz denkleyip bunu halletsen bile
Bir türlü sıra gelmez hanımla ikinize

Gün biter akşam olur bitmez ki ihtiyaçlar
Biten her günün ardından aynen yenisi başlar
Memurlarım etten makinalarım benim
Her gün aynı şeyleri yaşamaktan erken yaşlanırlar.

NUSRET TEMEL KIRŞEHİR

TOPLUMCU EDEBİYAT VE SANAT

Metin BİLGİN

Gn. Mrk. İlk Disiplin Kurulu Başkanı

Çağdaş toplumcu edebiyat ve sanatın ana görevi, toplumsal gerçekleri ortaya çıkarmaktır. Başka bir deyişle, yeni gerçekleri onlara uygun anlatım yollarıyla açıklama çabaları toplumcu edebiyat ve sanatın ana görevidir.

Toplumcu edebiyat ve sanatın görevi, milyonlarca insanın kültür yaşamına katılmasıyla sıkı sıkıya ilgilidir. Goethe dev yapıtı Faust'u ortaya çıkardığı zaman, yaşamını sürdürdüğü Weimar Dükalığı'nda bulunan insanların yüzde doksanı okuma yazma bilmiyordu. Yani sanat ve edebiyat dar bir seçkinler çerçevesinin elindeydi. Daha doğrusu sanat ve edebiyat seçkinler çevresinin ayrıcalığındaydı.(1)

Sanayi toplumuna geçilince, toplumlara okuma yazma bilen insanlar gerekliydi. Bilgi onunla birlikte, yeni bilgiler sanayi ile birlikte gelişti. Andre Breton, "Bir sanat yapıtı ancak geleceğin titreşimlerini taşıyorsa değerlidir." (2) diyordu. Bu söz, hem öncü akımın geleceğini öngörme gereksinimlerini, hem de açılan arayı kapatma gerekliliğini vurguluyordu. Kapitalist düzende "Yığın sanatının" yaratıcıları ve yayıcıları "eğlenme" isteğinden kazanç sağlama isteğindediler. Tekniğin sağladığı geniş çoğaltım olanakları kitapların yığınlara yayılmasına, resimlerin çok sayıda basılmasına, müzik parçalarının çoğaltılmasına, filmlerin milyonlarca insana gösterilmesine yolaçtı. Ama öbür yandan, kapitalist düzen sanatı "afyon" olarak çoğaltmanın kazanç olanaklarını hemen sezdi. Bu "afyon" sanatın üreticileri, insan yığınlarının çoğunun ilkel içgüdüleri kışkırtıp, insanları ayakta tutmak ve heyecanlandırmak için her şeyi yapıyorlardı. Düşlerdeki istek bir ticari meta oluyor, yoksul kız, zengin erkekle evleniyor, yapılı delikanlı bileğinin gücüyle düşman güçlerin bütün engellerini geçiyordu. Peri masallarının mantığı çağdaştırılıyordu. Peki ne yapılmalıydı? Ne yapılması gerektiğini Thomas Mann şöyle açıklıyordu. "Sanat ve edebiyatı eğitim görmüş seçkinler çevresinin tekelinden kurtarmak gerekir. İşte o zaman sanat ve edebiyat halka, daha doğrusu insanlara ulaşmanın bir yolunu bulacaktır. Eğer bu yolu bulamazsa, tam bir yalnızlığa, giderek kendi ölümüne neden olacaktır. Bu yolu bulabilirse sanat ve edebiyat kendilerini toplumdan -eğitimden ötede bir takım bağlarla bütünlük kazanmış toplumun- hizmetinde sayacaktır.

Kültür sahibi değil, kültürle özdeş bir toplumun hizmetinde, insanlıkla çok yakın bağları olan bir görev yapacaktır.

Toplumcu ülkelerde sanat ciddiye alınmıştır ve büyük bir çaba göstermektedir. Çağdaş burjuva dünyasından sanat ve edebiyat büyük işadamları, politikacılar gibi önemli kişilerin ilgilenmeleri gerekmeyen bir merak, bir gösteriş ve oyalanma konusu sayılmaktadır.

Toplumcu sanat ve edebiyat (kitaplar, filmler, oyunlar, besteler) milyonlarca kişiye ulaşmakta, insanlar sanat ve edebiyat sorunlarını büyük bir tutku ile tartışmaktadırlar. Yazılanların ve gösterilenlerin toplumsal, eğitici ve oluşturucu gücünden kimsenin kuşkusu yoktur. Bir yapıt, geçici bir olay değil, uzun erimli, sonuçları olan bir eylem sayılmaktadır. Gerçeklerden doğan eylem daha sonra gerçekleri etkilemektedir. Gençler sabahlara kadar tartışmaktadırlar. Şiir açık havaya, sokaklara yazılmıştır artık. Bir roman kahramanı önemli toplum ve felsefe sorunları çıkarmaktadır ortaya. Sanat ve edebiyat toplumcu dünyanın yaşamındaki ilerleme yollarından biridir artık.

Toplumcu sanatçı bir çok değişik deneylerden ve hal-kin geniş ölçüde bütün olanaklarından yararlanarak uzun bir yoldan geçer. Toplumcu sanatçı, sanatla insanlık arasında yakın bağlar kurma işini üstlenmiştir. Toplumcu sanatın ve sanatçının görevi açık kapıları yıkmadan, çok kilitli kapıları açmaktır. Toplumcu sanatçı yeni gerçekleri bulduğu zaman bunu kendisi için değil, başkaları için, nasıl bir dünyada yaşadığını öğrenmek isteyenler için yapar.

Kapitalist düzende ürkütücü olan "biçimcilik" olduğu gibi, asıl korkunç tehlike basit bir takım filmlerin, resimli romanların, insanları kafa tembelliğine, sapıklığa ve suç işlemeye iten bir endüstrinin varlığıdır. Kazanç düşkünü kapitalistlerin sanat pazarlarına sürdüğü toptan üretilmiş mallarına dikkat etmek gerekir. Kısaca kapitalist düzenin yığınlar için sanat diye öne sürdüğü yozlaştırdığı çirkefle karşılaşmaktayız bugün. Dikkat...

(1) "SANATIN GEREKLİLİĞİ" - Ernst Fischer- 1970-sf. 217

(2) "SANAT YAPITI" - Andre Breton-Türk Dili Dergisi Özel Sayı-1979-sf.11

(3) "SANAT VE EDEBİYAT"-Thomas Mann-Türk Dili Dergisi Özel Sayı-1970-sf.43

III. Dönem III. Başkanlar Kurulu (Olağanüstü) Toplantısında Genel Başkan L. Nilgün Aklar'ın Açış Konuşması

Değerli Arkadaşlarım,

22.700.000.- TL. olarak belirlenen asgari ücretin 4 kişilik bir ailenin sadece mutfak masraflarını bile karşılayamadığı bir dönem, yani ne laik ne de şeriatçı çatışması, ne irtica ne de başka bir sorun bu kadar çarpıcı ve belirli değildir. Yaşadığımız dönem böyle bir dönem. Öyle bir dönem ki, gelen iktidarların programlarında özelleştirme, paralı eğitim, sağlık ve mezarda emeklilik, enflasyon var. Akaryakıtta ve dolayısıyla bir dizi temel tüketim mallarına yapılan zamlar. Bütün bunları yaşıyor emekçiler. Biz kamu emekçileri ise % 35' lik zam aldatmacası ile (daha önce açıklananın üstünde) sadece ve sadece basın açıklamaları ile yetindiğimiz bir dönem içindeyiz. Şimdiden enflasyonun %100'lere varacağını açıkladığı, yukarıda ifade edilen cümlelerle birleştirdiğimiz bir dönem. Son yani yeni yaşanan SSK' nın 44. Genel Kurulu'nda ifadesini bulan özelleştirme politikalarının uzlaşma zemininde, hem de işçiden, emekçiden yana olduğunu söyleyenler tarafından vurgulandığı yada kabullenildiği bir dönem. 28 Şubat MGK kararlarından sonra ordunun siyasal yaşama yoğun bir şekilde müdahale ederek, oluşturduğu bir hükümet ile karşı karşıyayız.

Çok zaman geçmedi, bu Hükümet enflasyonu tutmadıncı, başta petrol olmak üzere herşeye zam yağdırmış, MGK ve TÜSİAD' in dolaysız desteğine rağmen cılız ve derin zaafları olan bir hükümet izlenimini vermekte pek de geç kalmamıştır.

Değerli arkadaşlarım, ülkemiz tarihsel bir dönemi yaşamaktadır. Gündemimiz devlet içinde yuvalanmış çeteler, dini siyasallaştıran gericiler ve buna tepki olarak gelişen ve desteklenen bir darbe hükümeti olmalıdır. Ve öyledir. Bu hükümet kurulmuştur.

Biraz önce değindiğim gibi bu Hükümet yani enflasyonun yıl sonunda %100 olacağını söyleyen ve kamu çalışanlarına %35'

lik bir zam yaparak emek muhalefetine azaltacağını düşünen ya da sanan bir hükümet.

Eşel-Mobil Sistemini dayatarak, sendikalarımızı etkisiz kılmayı hedefleyen, toplu sözleşme ve grev hakkımızı engelleyerek, daha doğrusu bu hakların olmadığı bir yasal düzenlemeye evet dediğimiz ve engellemediğimiz takdirde ESK' nde temsil edilebilme şansımızın olduğunu öne sürerek uzlaşma zeminini kendi politikalarını kabul ettirmeyi sağlamayı hedefleyen bir hükümet.

Bunları anlamak ve bilmek çok zor olmasa gerek.

Böylesi bir dönem yaşıyoruz ve biz emek cephesi ile muhalefetimizi yükseltmemiz gereğine inandığımız halde sesimizi yükseltmenin tereddütlerini yaşamakta yada birlikte mücadelenin koşullarını tartışmaktayız. Tabiki bu koşulları tartışacağız, ancak uluslarüstü sermayenin tüm dünyada egemenliği demek olan ve bize yeni dünya düzeni diye yutturulmaya çalışılan "küreselleşme" nin yaşadığımız dünyada ticarete ve sermayeye konan her türlü sınırlamanın kaldırıldığını, gümrük duvarlarının kaldırıldığını, sosyal devletin küçültüldüğünü ve özelleştirme, kalite çemberleri diyerek biz çalışanların çalışma sürelerinin arttırılmaya çalışıldığını, emeğimizin daha fazla sömürüldüğünü bildiğimiz bir süreci yaşadığımızı da bilmeliyiz.

Bu birlikten hareketle biz kamu emekçilerinin işveren devlete karşı toplu bir mücadele hattı oluşturması ve bu arada henüz üye olmamış yüzbinlerce kamu emekçisinin bu örgütlenme platformuna çekilmesi gerektiğini gözönünde bulundurarak sendikal birlikleri yaratmak gibi tarihsel bir sorumluluğumuz, görevimiz ve zorunluluğumuz olduğu inancını taşımaktayız.

Bu birleşik mücadelenin koşullarını yaratmak gibi bir sorumluluk ve zorunluluğun yanısıra atomize olmuş, birbirleriyle bağlantısı konfederasyon düzeyinde kilitlenmiş, dağınık bir görünüm sunan sendikal örgütlenmelerimizi işkolu sendikacılığı temelinde birleştirme gibi bir görevimiz olmalı dedik.

3. Olağan Genel Kurulumuzdan aldığımız yetkiye dayanarak Konfederasyonumuzun belirlediği 10. işkolunda örgütlenen sendikalarla görüşmelerimizi sürdürdük. Daha önce yaptığımız II. Başkanlar Kurulu'nda da dile getirildiği gibi her ne kadar ağır adımlarla olsada son iki ay içinde bu çalışmalar hızlandırıldı. İlk olarak Genel Başkanlar düzeyinde (daha önce üç toplantı yapılmıştı.) bir toplantı, daha sonra Genel Merkez Yönetim Kurulları ile ortak bir toplantı ve o toplantıda alınan ilke kararlarının basına ve sizlere duyurulması ile devam eden bir çalışma ve oluşturulan işkolları Komisyonu'nun sürdürdüğü ve bugün sizlerle ortaklaşa alacağımız kararlarla devam edecek bir çalışmanın yine sizlerle birlikte değerlendirilerek devam etmesi düşüncesindeyiz.

EMEKLİLERE TESLİMİYET ÇAĞRISI: EKONOMİK SOSYAL KONSEY

Dilfiraz KOÇHAN

Tüm Sosyal-Sen Genel Basın - Yayın Sekrt.

Ekonomik ve Sosyal Konsey yeniden kamuoyunun gündeminde. Refah-Yol Hükümeti'nin yıkılmasının ardından kurulan Anadol-D Hükümeti, Ekonomik ve Sosyal Konsey'e büyük önem veriyor. İlk bakışta bu yaklaşımın ardında sivil toplum örgütlerinin görüşlerine değer verme ve katılımı sağlama düşüncesinin yattığı sanılabilir. Nitekim kamuoyuna sürekli bu yönde propaganda yapılıyor. Ancak gerçek amaç hiç de bu değil. Hükümet katılımcı bir demokrasiyi verilecek için değil, bugüne kadar uygulanagelen ve toplumun büyük tepkisini çeken yeni liberal politikaları daha da ağırlaştırarak yürürlüğe sokmak için Ekonomik ve Sosyal Konsey'e gereksinim duyuyor. Hükümet belli başlı sivil toplum kuruluşlarının onayını alırsa, emek ve toplum karşıtı politikaları daha kolay uygulayabileceğini düşünüyor.

Hükümetin kurulmasının ardından gündeme gelen büyük çaplı zam dalgası, bu yaklaşımın ilk örneğini oluşturuyor. Hükümet bu zamları 8 yıllık eğitim yasasını gerekçe olarak kullanarak topluma benimsetmeye uğraşıyor. Oysa biliniyor ki, bu zamların 8 yıllık eğitimle bir ilgisi yok. Zamlar uzun vadeli reçetenin ilk halkasını oluşturuyor ve bu acı reçetenin içinde daha pek çok acı ilaç var. Bunların hepsini birden tek bir gerekçeyle sığdırarak uygulayabilmeleri mümkün değil. Bu nedenle toplumun "sözde" onayını alabilecekleri bir kuruma ihtiyaçları var. İşte ESK bu ihtiyacı gidermeye yönelik olarak oluşturuldu.

Aslında bugün işletilen ESK, Türkiye'deki ilk örnek değil. Bundan önce üç kez daha ESK genelgesi yayınlandı. Üstelik eski konseylerin yapısı bugünkünden daha çok sivil toplum örgütünü içeriyordu. Örneğin bundan önceki Refah - Yol Hükümeti'nin Konsey'inde hükümet dışı kuruluşlara ayrılan sandalye sayısı 13 iken, bugünkü konseyde bu sayı 10'a indirildi. Üstelik bu Konsey'de işçi ve işveren örgütleri dışındaki kuruluşlara yani kamu çalışanlarına, mühendislere ve diğer demokratik kitle örgütlerine hiç yer verilmiyor.

Ekonomik ve Sosyal Konsey'in Avrupa'dan örnek alındığı söyleniyor. Oysa Avrupa ülkelerinin tarihsel koşulları ve o ülkelerdeki konsey yapılanı bizden oldukça farklı. Avrupa'daki konseyler 2. Dünya Savaşı'ndan sonra faşizm yıkımından çıkmış ülkelerde toplumun bütün kesimlerinin "toplumsal uzlaşma" temelinde biraraya geldikleri ve oluşturdukları kararları hükümetlere ilettikleri bir organ. Avrupa'daki konseylerin ardından uzun yıllar süren sınıf savaşımını yatıyor; sendikalar belli bir güce ulaşmış ve Avrupa demokrasilerinin yaratılmasında önemli bir rol üstlenmiş durumdalar. Ayrıca 2. Dünya Savaşı sonrası Avrupa ekonomisi büyük bir gelişme seyrini izliyor ve büyüyen ekonomik refahtan emekçilere pay aktarılabilir. Bunda Avrupa'nın emperyalist gelirlerinin de payı var elbette.

Bütün bu koşulların üstüste çıkmasıyla ortaya çıkıyor Ekonomik ve Sosyal Konseyler. Buna rağmen Avrupa'daki konseylerde devletin temsili sözcü konusunu değil. Devlet ya hiç temsil edilmiyor ya da sadece gözlemci statüsünde temsil ediliyor. Konseylerin yapısında özellikle emekçi örgütleri büyük bir pay taşıyor. Örneğin 1957 yılında kurulan Avrupa Topluluğu

Ekonomik ve Sosyal Komitesinde işçilerin 65, işverenlerin 57 ve değişik mesleklerin 67 sandalyesi bulunuyor.

Bütün bunlara rağmen Avrupa'daki konseyler bile bugün işsiz kalmaya başladı, çünkü toplumsal uzlaşmanın maddi temelleri sarsılıyor. Bir sermaye stratejisi olan küreselleşme Avrupa sermayesini tek yanlı olarak uzlaşmayı feshetmeye yöneliyor. Avrupa sermayesi küresel rekabet şartlarına uyum sağlama gerekçesiyle emekçilerin kazanılmış haklarına saldırıyor; bu da uzlaşma denen olguyu dağıtıyor ve konseyler artık eskisi gibi işe yaramıyor.

Peki bütün bu olgular ortadavken bizim ülkemizde, üstelik de devletin ağırlığının belirleyici olduğu bir Konsey'de niçin işçi sendikalarının temsilcileri yer alıyor? Buna verilecek en hafif yanıt sendika başkanlarının tam bir aymazlık ya da körlük içinde olduklarıdır. Hükümetin ekonomik ve sosyal alanda uygulayacağı politikalar bu kadar açıkken, Konsey'den medet ummak, teslimiyeti baştan kabul etmek anlamına gelmektedir.

Konsey'in gündemine getirilen ilk konu "sosyal güvenlik reformu" başka bir deyişle sosyal devletin son kırıntıları olan sosyal güvenlik sisteminin tümtüyle tasfiye edilmesi. Hükümet bu konuda oldukça kararlı görünüyor. Sosyal güvenliği bir kamu hizmeti olmaktan çıkarmak ve özelleştirmek istiyor. Emeklilik yaşının yükseltilmesi gibi önlemler sadece büyük bir yıkımın ilk adımlarını oluşturacak. Asıl hedef, sosyal güvenlik gibi bir alanı büyük sigorta şirketlerini pazar olarak açmak.

Görülüyor ki, işçi konfederasyonları bu büyük tehlike karşısında önlem almaya muktedir değil. Bu koşullarda emekçi sınıflara tam bir teslimiyetten başka bir şey getirmeyen Ekonomik ve Sosyal Konsey'e karşı bir kampanyayı işyerlerinden başlatmak gerekiyor. Hükümetin emek karşıtı yeni liberal saldırısı karşısında birleşik bir emek mücadelesini yükseltmek için, öncelikle bu kumandan kaleyi.

Ekonomik ve Sosyal Konsey'i yıkmak gerekiyor. Bunun için görev başına.

BİRLİK VE KURUMSALLAŞMA ÜZERİNE

Şener TÜRKSEN
İzmir Şube Sekreteri

Her örgütlenmede olduğu gibi kamu emekçileri sendikalarının hedefi kurumsallaşma olması gerektiği halde, nedense büyük bir dirençle bu tür gelişmelere karşı koymaktayız. Belki de kurumsallaşsaksak diğer özel şirket, kamu kuruluşları veya işçi sendikalarının sahip olduğu negatif unsurların bulaşacağından korkmaktayız. Belki de aşağıdan yukarı örgütlenmenin kurumsallaşmaya aykırı olacağı ve mevcut yapının bunu kaldıramayacağını düşünmekteyiz.

Bu veya benzeri düşüncelerin kötü niyetli olduğunu söyleyemeyiz. Bunların dışında kişisel ego-ları veya çıkarları için bu direnci körükleyen kişilerin olduğunu görmekteyiz. Çünkü onlar bilmektedirler ki, bir kurum haline gelmiş olan KESK'de keyfi davranan, kişisel düşüncelerini KESK'in ve üyelerinin çıkarlarından üstün görenlere yer olmayacaktır. Ne yazık ki, içinde bulunduğumuz yapı sürdüğü sürece sistem kendi içinde bu kişilerden aranamayacaktır.

Keyfilik ve kişiselleştirme sadece kişiye yönelik olmayabilir, bu düşünceler bir grubu, bir şubeyi, bir bölgeyi veya siyasi düşünceye sahip olan insanı da kapsayabilir. Tüm Sosyal-Sen'in çıkarları dahi KESK'in çıkarlarının önüne çıkamaz. Tüm üyelerimiz KESK üyesi oldukları ve onun çıkarlarının en yukarıda olduğu sonra sırasıyla Tüm Sosyal-Sen, şubeler, temsilciliklerin çıkarlarının önemli olduğunu anlamak zorundadırlar. Çünkü KESK'in başarısı gerçekte üyelerimizin en büyük faydasını sağlayacaktır.

Bunun dışındaki her gelişme ve başarı geçici ve tali olacaktır. Ayrıca KESK'i kendinizin dışında sadece Yönetim veya Genel Kurul üyelerinden oluşmuş "Sendikaların bir organı" şeklinde bakış açısının değiştirilerek, onun tüm sendikaları ve üyelerimizi kapsayan yapısı anlaşılmalıdır.

Bu bakış açısından baktığımız zaman birleşme tartışmalarında, birleşmeden yana olmamız kaçınılmaz olacaktır. Fedakarlık yapılmazsa kişisel olarak, şube olarak hatta Tüm Sosyal-Sen olarak yapmak zorundayız. Fedakarlığı KESK'ten beklersek o zaman biraz oturup düşünmemiz gerekir.

KESK
TÜM SOSYAL-SEN
TÜM ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK ÇALIŞANLARI SENDİKASI GENEL MERKEZİ
 SÜLEYMAN SIRRI SOKAK NO:2/14 YENİŞEHİR/ANK. TEL/FAX: 0.312.435 57 54

TÜM SOSYAL - SEN GENEL MERKEZİ GELİR - GİDER TABLOSU
 17.05.1996 - 30.09.1997

GİDERLER

GELİRLER

GENEL YÖNETİM GİDER	:	
PERSONEL GİDERİ	:	650.356.758.-
SOSYAL AMAÇLI GİD.	:	424.992.780.-
YÖNETİM YOLLUKLARI	:	625.046.500.-
HABERLEŞME GİDERİ	:	131.092.825.-
KİRA GİDERİ	:	630.400.000.-
SER.MES.NOT. HARÇ.	:	457.963.620.-
BASIN YAYIN GİDERİ	:	416.330.000.-
EĞİTİM ÖRGÜTLENME GİD.	:	977.299.979.-
ELEKTRİK SU GAZ GİDERİ	:	139.450.350.-
BAKIM TEM.TAM. GİDERİ	:	45.388.060.-
KESK AİDATLARI	:	229.530.000.-
DİĞER GİDERLER	:	294.800.332.-
ÜYE DAYANIŞMA GİD.	:	157.582.300.-
DEBİRBAŞLAR	:	242.975.000.-
ŞUBE VE TEM. AKTARILAN	:	4.449.029.650.-
ŞUBELERE	:	3.902.255.000.-
TEMSİLCİLİKLERE	:	546.774.650.-
KAPANMAMIŞ AVANS	:	198.350.000.-
VER. DEPOZİTO	:	100.000.000.-
ÖDENEN BORÇ	:	38.505.000.-
KASA MEVCUDU	:	18.727.391.-
BANKALAR	:	556.373.242.
FON HESABI	:	181.092.898.
VADESİZ HS.	:	109.315.412.-
VADELİ HS.	:	265.964.932.-

TOP. GELİRLER	:	12.095.839.006.-
AİDAT GELİRİ	:	12.002.742.080.-
TEM	:	3.734.531.094.-
GELD.YERBELLİ OLM.:	:	146.059.700.-
FAİZ GELİRİ	:	93.096.926.-

12.095.839.006.

12.095.839.006.

17.05.1996 - 30.09.1997 GELEN VE GİDEN AİDAT TABLOSU

ŞUBELER	GELEN	GİDEN	İÇDİR		
AFYON	105.815.000.-	74.182.500.-	ISPARTA	71.070.000.-	13.787.500
ANKARA	1.476.299.403.-	675.000.000.-	HATAY	84.900.000.-	1.584.000.-
BURSA	247.478.262.-	98.497.500.-	KARS	97.215.000.-	5.558.650.-
ÇANAKKALE	30.5840.000.-	157.182.000.-	KASTAMONU	17.835.000.-	5.472.500.-
DENİZLİ	86.860.000.-	-	KAYSERİ	59.184.717.-	24.130.000.-
DIYARBAKIR	538.520.000.-	279.682.500.-	KAHRAMANMARAŞ	13.580.000.-	-
İSTANBUL (ANADOLU)	475.475.000.-	239.367.500.-	KIRKLARELİ	109.767.500.-	6.287.500.-
İSTANBUL (AVRUPA)	938.604.431.-	384.367.500.-	KIRŞEHİR	209.080.000.-	13.917.500.-
İZMİR	733.035.093.-	330.367.500.-	MALATYA	1.350.000.-	-
KIRIKKALE	174.515.000.-	884.840.000.-	MARDİN	24.225.000.-	2.630.000.-
KOCAELİ	1.174.515.000.-	507.400.000.-	MUĞLA	7.440.000.-	1.157.500.-
KONYA	198.985.000.-	136.840.000.-	MUŞ	16.910.000.-	29.267.500.-
KÜTÜHYA	172.615.000.-	9-4.725.000.-	NEVŞEHİR	39.785.000.-	7.787.500.-
MANİSA	201.770.000-	116.597.500.-	NİĞDE	77.615.000.-	4.157.500.-
MERSİN	259.510.000.-	193.682.500.-	RİZE	98.065.000.-	7.287.500.-
ORDU	221.680.000.-	170.157.500.-	SAKARYA	140.950.000.-	26.504.000.-
SAMSUN	577.915.000.-	202.840.000.-	SİİRT	100.440.000.-	27.500.000.-
ZONGULDAK	334.300.000.-	188.682.500.-	SİNOP	112.330.000.-	16.765.500.-
TOPLAM	8.122.151.286.-	3.902.255.000.-	TEKİRDAĞ	86.325.000.-	5.787.500.-
			TOKAT	1.725.000.-	-
TEMSİLCİLİKLER	GELEN	GİDEN	TRABZON	152.015.000.-	37.714.000.-
ADANA	163.020.000.-	19.130.000.-	TUNCELİ	81.256.000.-	21.602.500.-
AKSARAY	16.270.000.-	-	ŞANLIURFA	44.155.000.-	13.730.000.-
ANTALYA	226.855.000.-	32.315.000.-	ŞIRNAK	450.000.-	-
ARTVİN	66.145.000.-	52.787.500.-	UŞAK	94.875.000.-	13.987.500.-
AMASYA	70.925.000.-	5.288.000.-	VAN	178.260.000.-	3.157.500.-
AYDIN	84.965.000.-	29.287.500.-	YOZGAT	35.235.000.-	1.157.500.-
BALIKESİR	57.855.000.-	1.657.500.-	ERZURUM	6.025.000.-	-
BATMAN	67.730.000.-	31.130.000.-	SİVAS	1.805.000.-	-
BİLECİK	6.275.000.-	-	GİRESUN	600.000.-	-
BİTLİS	66.660.000.-	4.787.500.-	HAKKARİ	200.000.-	-
BOLU	224.210.000.-	12.102.500.-	BARTIN	125.000.-	-
ÇANKIRI	5.215.000.-	-	BURDUR	500.000.-	-
ÇORUM	51.820.000.-	9.187.500.-	TOPLAM	3.734.531.094.-	546.774.620.-
EDİRNE	251.658.475.-	28.787.500.-	GELD. YER BELLİ	146.659.700.-	
ELAZIĞ	39.985.000.-	1.157.500.-	OLMAYAN		
ESKİŞEHİR	182.028.499.-	14.577.500.-			
GAZİANTEP	83.460.000.-	23.900.000.-			

nüyor Memur hayatı durdur

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK), yüzde 30'luk ücret zammını protesto etmek amacıyla dün tüm yurttaki iş bırakma eylemi yaptı

Eylem nedeniyle trenler çalışmadı, vergi daireleri Bağ Kur'da işler durdu, hastanelerde acil vaka iş yapılmadı, dersler boş geçince okullar

diyenlere dün iyi bir rda taleplerini baykırı

el Başkanı Siyami Erdem:
İstemektir
unca hizmetler durdu
rovası

Grevsiz tasarıya KESK'ten rest

Çalışma Bakanlığı, KESK, Türk Kamu-Sen ve Memur-Sen temsilcilerinin dünki toplantısında KESK, grev ve toplu sözleşme içermeyen taslağı reddetti ve görüşmelerden çekilme kararı aldı

insanlığından sözhe duyuram" sözü pankart olarak asıldı. Gençlik bakanlığı öğretmenlerin aileleri ve vakkatleri 10 bin

yanındaki kamu emekçileri burada olduğu gibi, yüzde 30'luk sefalet

Sürekli Aydınlık İçin Bir Dakika Kara kampanyasına yeniden başlıyorum

ÇETELERE DOKUNU
DOKUNULMAZLIKLARI KALDIR

Ben, çete üyesi olmakla suçlanımla "Türkiye seninle gurur duyuyor," diyenlerden değilim. Suç örgütleri kuranların, onlara görev verenlerin yüzüne çıkartılması konusundaki ısrar sürdürüyorum. Çünkü belleksiz, vicdanı sessiz, kayıtsız değilim.

"Kürtler bir realite, bu bir sorun, yaşamak istiyoruz. Başka bir sorun olan halk da bir sorun. 'Sodanizm Türkiye'ye gelmedi ve Türkiye'ye sonatacak istahlar' dediği olmanı için çalışılmamı" diye bu kamu kurumunda örgütlenmiş olan U- (Dış İşleri Sekreteri Simen Donvan'tır) coğrafyasında yaşanan kanti olayları, örgütlenmiş, ancak son dönemlerde siyasetçilerden meydana gelen idareci ve işçilere Örgütlenmiş Sendikaların bu yönde kararını olumlu bulduklarını, bu yönde destek vermesi için çaba gösterdiklerini söylemişlerdir.

ŞEHİR HABERLERİ
Sosyal-Sen'den emetete sert uyarı

KESK'ten uyarı eylemler

karşısında çalışan 100 üyesiyle Tüm Sosyal-Sen'in 100 üyesiyle kamu çalışanları ile görüşmeler yapıldı.

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) Şubeleri Platformu, dün hükümeti uyarı eylemi gerçekleştirilerek zamları durdurulmasını istedi.

12.09.2009

Sendika yasa taslağı ILO'ya

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nca hazırlanan taslakta bazı memurlar için sendikalaşma hakkı kaldırılmaya çalışıldı. Tasarı, ILO'nun 87 sayılı sözleşmesini kapsamayan ve sendikalara üye olma hakkını ihlal eden düzenlemeler içeriyor. Yılırlardır tartışılan tasarı, yine özelleştirme, imalat, sendikaların kurma ve sendikalara üye olma hakkını ihlal eden düzenlemelerinde içti, memur, hizmetli vb. gibi niteliklerde çalışanların da kapsamına alınarak, bu hakların kaldırılması ve işverenlerin tasarıya karşı hazırlanan taslağı, ILO hükümlerine aykırı olarak hazırlanmış bir tasarı olarak kamu çalışanları sendikaları dışında bırakıyor. ILO'nun 87 sayılı sözleşmesini kapsamayan tasarı, kamu kurum ve kuruluşlarının özel görevli personel, ceza infaz memurları, yeni taslağı göre, REHAİYOL'da görev yapan kamu kurumlarında bulunan il ve ilçe müfettişleri, müfettiş, kontrolör, murakip, denetçi, denetmen, devlet bütçe uzmanı, devlet personel uzmanı vb. varlığını sürdürmektedir.

amın cak eri yok,

Tüm Sosyal - SEN
Tüm Çalışma ve Sosyal Güvenlik Çalışanları Sendikası
Kocaeli Şubesi

Sayı: / Tarih: /
Konu: /

Yeni hazırlanan taslağı göre, hakim ve savcılar yanında bu meslekten savcılar, hakimler, bakanlıklar ile Genelkurum Başkanlığı, kuvvet Komando Başkanlığı, Milli Güvenlik Kurumu ve kuruluşlarının idari hakları yasak. Tasarı, sözleşmenin 2. maddesinde belirtilen iş sözleşmesi için alınması istenilen kuruma ve kuruluşuna

10.09.2009

RADİKA

Zamlar durdurulma
55. Hükümet'in uyguladığı zam politikasını protesto etmek amacıyla dün bir eylem düzenledi. Bel-Sen Kocaeli Şubesi ve SES adına bir konuşma yapan Yıldızlı, "Yapılan zamlar herke için beddirdi. Bu şartlarda yaşamak mümkün değildir. Zamlar mutlaka durdurulmalıdır" dedi.

Yeni acı paket geliyor; ücretler enflasyonun altında tutulacak, yatırımlar duracak

Kemer sıkma dönemi